

Plenaire 7

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2008-2009

15 oktober 2008

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ACTUELE VRAAG van mevrouw Michèle Hostekint tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de actie voor meer betaalbare huurwoningen op de private huurmarkt	1
ACTUELE VRAAG van mevrouw Veerle Heeren tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het toewijzingsreglement van de stad Antwerpen voor sociale huurwoningen en de voorrang aan kandidaat-huurders met een inkomen uit arbeid	4
ACTUELE VRAAG van de heer Hans Schoofs tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de verkeersveiligheid in schoolbuurten ACTUELE VRAAG van de heer Flor Koninckx tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de verkeersveiligheid in schoolbuurten	7
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de voorstellen van minister Frank Vandenbroucke betreffende een eventuele bijdrage van de Vlaamse Regering aan de federale begroting	
ACTUELE VRAAG van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de bijdrage van de Vlaamse Regering aan de federale begroting en een eventuele bijsturing van de Vlaamse jobkorting	
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de eventuele Vlaamse bijdrage aan de federale begroting en de voorwaarden die daaraan worden verbonden	11
ACTUELE VRAAG van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de betekening van oude vonnissen betreffende weekendverblijven door de Bouwinspectie en de aangekondigde decretale oplossingen voor regularisatie ervan	18
ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de mogelijke effecten van de kredietcrisis op de inhaalbeweging inzake schoolinfrastructuur	20
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Sauwens en Joris Vandenbroucke, mevrouw Annick De Ridder, de heer Jos De Meyer, mevrouw Fientje Moerman en de heer Bart Martens tot besluit van de op 30 september 2008 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de mogelijke afschaffing van overwegen in het kader van het Spartacusplan – 1838 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	21

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jan Peumans tot besluit van de op 30 september 2008 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de mogelijke afschaffing van overwegen in het kader van het Spartacusplan – 1842 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	22
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Katleen Martens en de heren Thieu Boutsen, Leo Pieters en Pieter Huybrechts tot besluit van de op 30 september 2008 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de mogelijke afschaffing van overwegen in het kader van het Spartacusplan – 1844 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	22
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer John Vrancken tot besluit van de op 30 september 2008 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de mogelijke afschaffing van overwegen in het kader van het Spartacusplan – 1845 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	24
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Eloi Glorieux, Rudi Daems en Jan Peumans tot besluit van de op 30 september 2008 door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de verklaringen van de minister betreffende de aan ons land toegewezen streefcijfers inzake broeikasgasreductie en hernieuwbare energie – 1839 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	24
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	24
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	27
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	27

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.03 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Dominique Guns, Frans Peeters, Joke Schauvliege, Francis Vermeiren: gezondheidsredenen;

Johan Sauwens, Herman Schueremans, Paul Wille: buitenslands;

Carl Decaluwe: ambtsverplichtingen;

Jacky Maes: familieverplichtingen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 60/4*)

ACTUELE VRAAG van mevrouw Michèle Hostekint tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de actie voor meer betaalbare huurwoningen op de private huurmarkt

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vrijdag aanstaande is het opnieuw de Werelddag van Verzet tegen extreme armoede, een dag die vandaag misschien meer dan ooit actueel is, gelet op de huidige financiële crisis die er woedt en voor veel mensen voor grote onzekerheid zorgt.

Mijnheer de minister, laat me als inleiding een aantal cijfers citeren. Een op zeven Belgen leeft in armoede en

moet dus rondkomen met minder dan 860 euro per maand. Een op vijf gezinnen is aangewezen op de private huurmarkt. Huren op de private huurmarkt kost al gauw 450 euro per maand. De helft van de huurders besteedt gemiddeld een derde van het gezinsinkomen aan huisvesting. Dat is een grote hap uit het gezinsbudget. Een op vijf Belgen heeft dan ook betalingsmoeilijkheden.

Niettegenstaande we hier in een van de rijkste regio's van de wereld leven, moeten we toch vaststellen dat we er vandaag niet in slagen om het recht op betaalbare huisvesting voor iedereen te garanderen. Dat is niet alleen mijn mening, maar het is eigenlijk de stelling die wordt geponeerd in een opiniestuk van een aantal vooraanstaande wetenschappers, politici, mensen uit de culture wereld en het maatschappelijk middenveld. U zult het ongetwijfeld gelezen hebben, want u hebt er ook op gereageerd.

Laat me zeggen dat de voornaamste oorzaak van armoede huisvesting is. Ik wil niet zeggen dat er helemaal niets is gebeurd op het vlak van woonbeleid. Er zijn integendeel heel veel inspanningen gebeurd op het vlak van woonbeleid in Vlaanderen. Maar de mensen van het opiniestuk stellen dat er misschien te veel is geïnvesteerd in eigendomsverwerving en te weinig in de private huurmarkt.

Mijnheer de minister, ik ben het met u eens dat eigendomsverwerving ontzettend belangrijk is. Een eigen huis is de beste vorm van pensioensparen en zorgt voor meer bestaanszekerheid. Maar de mensen die op de private huurmarkt terechtkomen, en dat is toch een op vijf gezinnen, zijn net de meest kwetsbaren in deze samenleving: mensen met een laag inkomen, alleenstaanden en ouderen. Mensen dus die zich bij voorbaat vaak al in een precaire financiële situatie bevinden.

De voorzitter: Kunt u afronden, mevrouw Hostekint?

Mevrouw Michèle Hostekint: De mensen die het opiniestuk hebben ondertekend, vragen zich af of de overheidsmiddelen die besteed worden aan wonen, wel terechtkomen waar ze terecht moeten komen. Zo wordt gesteld dat 40 percent van het overheidsgeld voor wonen terechtkomt bij 20 percent van de rijkste gezinnen en dat slechts 10 percent van de middelen voor wonen terechtkomt bij de 20 percent armste gezinnen.

Mijnheer de minister, u zult het met mij eens zijn dat een sociale en rechtvaardige politiek er net voor moet zorgen dat de overheid ingrijpt op een kwetsbare markt, de private huurmarkt.

Hoe pareert u de kritiek van de ondertekenaars van het opiniestuk, dat te veel middelen gaan naar de

eigendomsverwerving, dat te weinig middelen gaan naar de private huurmarkt, naar de meest kwetsbaren in onze samenleving, en dat we er vandaag niet in slagen om het recht op betaalbaar wonen voor iedereen in onze samenleving te garanderen?

De voorzitter: Collega's, ik wil u er toch nog eens op attent maken dat de vraagstelling twee minuten duurt en het antwoord ook. Ik stel de voorbije week opnieuw vast dat het uitloopt. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

Mevrouw Dillen, in eerste instantie ben ik een beleefde voorzitter en vraag ik aan de vraagstellers om af te ronden, wat zij meestal ook doen. Ik kan het maar herhalen. Als dat niet helpt, mevrouw Dillen, zal ik inderdaad drastischer middelen gaan gebruiken.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik ben blij met het opiniestuk, want ik ga het woondebat graag aan, net omdat we in die sector een palmares kunnen voorleggen. Mevrouw Hostekint, u maakt ook al vier jaar deel uit van dit huis. Het is dus ook uw verdienste en die van de andere leden van de commissie voor Wonen en van dit parlement.

De begroting voor Wonen is met 57 percent gestegen. Dat is meetbaar en kan je dus niet zomaar uit de losse pols schudden. Ik kan zeggen dat ik, samen met de minister van Welzijn, misschien wel het meeste doe voor armoedebestrijding. Van de begroting van 700 miljoen euro gaat er 80 percent naar sociale huisvesting.

Wat is het profiel van de mensen die bij ons huren of kopen? Het zijn mensen die moeten rondkomen met een vervangingsinkomen, het zijn gepensioneerden, het zijn invaliden, het zijn werklozen. We moeten voor die mensen opkomen, en dat doen we ook.

De budgetten zijn verzesvoudigd tegenover die van 1999. Het is een probleem – een luxeprobleem – dat er vandaag te weinig capaciteit in de bouwsector is om de budgetten om te zetten in nieuwe sociale woningen en nieuwe appartementen. De crisis kan misschien soelaas bieden omdat er extra capaciteit in de bouwsector kan vrijkomen. Elk nadeel heeft zijn voordeel.

In de Septemberverklaring kon u horen dat er – met de steun van de hele Vlaamse Regering – weer meer gedaan wordt voor sociale huisvesting. In de regering is het decreet Grond- en Pandenbeleid goedgekeurd. In het najaar komt het in het parlement. Het is de bedoeling om 45.000 nieuwe sociale huurwoningen te bouwen tussen 2009 en 2019. Dat is een verdubbeling van de capaciteit op jaarbasis. Het is een uitdaging van budgetten, van grond.

Het probleem blijft de private huurmarkt. De huursubsidies zijn verdrievoudigd tot 30 miljoen euro. Sommigen

zeggen dat dit moet worden veralgemeend, maar dan is er 600 miljoen tot 1 miljard euro op jaarbasis nodig, op een totale begroting van 23 miljard euro. Ik wil dat debat voeren maar dan moet men consequent zijn en mij zeggen wat we dan gaan doen: minder bejaardenhuizen bouwen, minder scholen bouwen, minder wegen aanleggen? In Nederland heeft men een veralgemeende huursubsidie, maar men wil ermee stoppen.

De voorzitter: Kunt u afronden, mijnheer de minister?

Minister Marino Keulen: Ik ga dat nu doen, mevrouw de voorzitter.

U zegt dat ik te veel doe voor eigendomsverwerving. Ik vind dat het mooiste compliment dat ik kan krijgen omdat Vlaanderen, meer nog dan de rest van België, wereldkampioen is in eigenaarschap. 76 percent van de mensen – dat betekent heel veel arbeiders, heel veel bedienden, heel veel werknemers – is eigenaar van zijn woning. Dat is de beste verzekering, zelfs in bank- en kredietcrisistijden. Het is waardevast en maakt dat mensen op hun oude dag, als ze geen huur meer moeten betalen, hun vroegere levensstandaard veel makkelijker kunnen handhaven. Mensen werken hard voor hun eigendom, ze willen dat ook. De overheid doet veel op het vlak van fiscaliteit en premiereregelingen. We moeten daarmee verder gaan omdat ook Jan Modaal – en dat is uniek in de wereld – zo eigendom kan verwerven, zich kan verzekeren voor de toekomst en fierheid en ambitie kan realiseren, wat je ook gewone mensen moet gunnen. De vakbonden hebben dit altijd mee ondersteund.

Het is een en-verhaal: én eigendomsverwerving én maatregelen voor de private huursector én extra sociale woningen. Het is geen of-verhaal, wat deze zogenaamde intellectuelen ervan maken. Het zijn schemaredeneringen. Ze komen niet met praktische en toepasbare voorstellen, maar ze voeden wel het woondebat, en dat is een goede zaak.

Mevrouw Michèle Hostekint: Mijnheer de minister, de kritiek is uiteraard niet dat er te veel wordt gedaan voor eigendomsverwerving. De kritiek is dat er te weinig wordt gedaan voor de private huurmarkt. U weet dat sociale huisvesting prioritair is voor ons. Er worden ook heel wat inspanningen gedaan voor de sociale huisvesting. U zult het echter met me eens zijn dat het nog wel een hele tijd zal duren voor alle mensen die recht hebben op een sociale woning, ook daadwerkelijk in die sociale woning zullen terechtkunnen. Daarom vinden wij het alvast noodzakelijk dat er extra maatregelen worden genomen in de private huurmarkt. Heel wat mensen die niet terechtkunnen in de sociale huisvesting, die daar recht op hebben, maar nu eenmaal even zullen moeten wachten, zijn immers aangewezen op de private huurmarkt. Dat is het meest kwetsbare segment van onze woonmarkt.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw Hostekint, ik ben het niet altijd met u eens. Dat weet u.

Mevrouw Michèle Hostekint: Gelukkig maar.

De heer Jan Penris: Ja, gelukkig maar.

Ik vind dat er nooit genoeg kan worden gedaan voor de privé-eigendomsverwerving, al was het maar omdat het voor de mensen die dat kunnen, deels hun gelukkige oude dag garandeert. Beeld u eens in dat al onze gepensioneerden vandaag hadden geïnvesteerd in Fortis of Dexia, en niet in een eigen woning. Er zouden heel wat meer sukkelaars zijn dan er nu al zijn.

Dat mag ons echter niet weerhouden van onze verantwoordelijkheid om ook wat de huurmarkt betreft politiek waakzaam te blijven. Wat dat betreft, volg ik u wel deels. Ik stel vandaag vast dat op de sociale huurmarkt vaak al prijzen worden gevraagd die veel hoger liggen dan wat sommigen in de private huurmarkt vragen. De minister zegt dan dat dat alles te maken heeft met de kwaliteit van ons aanbod. Misschien is dat deels ook zo. We mogen die mensen die niet in dat sociale segment terecht kunnen en toch een beroep moeten doen op die private huurmarkt, niet in de kou laten staan. Wat dat betreft, hebt u een punt.

De voorzitter: Mijnheer Penris, sluit u af. U bent hier niet om mevrouw Hostekint te ondervragen.

De heer Jan Penris: Ik heb nog één vraag, mevrouw de voorzitter. U hebt het recht om tucht te houden in deze vergadering. Ik doe dat in mijn commissie af en toe ook. Mevrouw Hostekint, bent u in dat geval een voorstander van het uitbreiden van het systeem van huursubsidies?

De voorzitter: Mijnheer Penris, u kunt een bijkomende vraag die hierbij aansluit, stellen aan de minister. Het is echter niet de bedoeling dat u vragen begint te stellen aan mevrouw Hostekint. Dat hoort op een andere plaats.

Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Mevrouw de voorzitter, het is een feit dat we de eigendomssector zwaar ondersteunen, federaal en Vlaams. Dat kunnen we niet ontkennen. Ik wil hier echter toch wel zeggen waarom het zo belangrijk dat zowel de Huurwet als de fiscaliteit naar Vlaanderen kan gaan. Op die manier zullen we de huurder en de verhuurder kunnen ondersteunen. We zullen zo het beleggen in verhuurwoningen opnieuw aantrekkelijk kunnen maken.

Mijnheer de minister, met de bankcrisis ben ik ervan overtuigd dat het wel eens zo zou kunnen zijn dat onze

generatie, die spaargeld heeft, morgen opnieuw gaat investeren in vastgoed in plaats van naar de bank te gaan. Als we daarvoor bevoegd zijn, zullen we ook eindelijk de kwaliteit aan de prijs kunnen koppelen. Mevrouw Dua heeft jaren geleden het voorstel van de righthuurprijzen gedaan. Vlaanderen kon dat niet uitvoeren omdat het er niet bevoegd voor was. Mochten we echter beschikken over de bevoegdheid over die Huurwet en die fiscaliteit, dan zijn we op de goede weg en kunnen we ook die private huursector ondersteunen.

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de problematiek is inderdaad niet nieuw. We hebben er al veel over gediscussieerd. Ik wil toch nog eens de grote kloof schetsen tussen wat we doen voor de eigendomsverwerving, en wat we maar doen voor huren. Alleen al op fiscaal vlak besteedt de Belgische overheid 2,1 miljard euro aan de aftrek voor hypothecaire leningen. U komt dan zeggen dat u 30 miljoen euro aan huursubsidies geeft. Die kloof is veel te groot. U zult het nooit alleen met sociale woningen kunnen oplossen. We zullen dat dus inderdaad moeten doen door middel van huursubsidies en het reglementeren van de huurprijzen. We hebben immers een zeer liberale huurwetgeving. Hopelijk zult u, als we bevoegd worden ter zake, ervoor zorgen dat er een minder liberaal Huurdecreet komt. Als die reglementering van de huurprijzen dan wordt gekoppeld aan een goede huursubsidie voor de laagste inkomens, zullen we die kloof hebben aangepakt en zullen we daadwerkelijk iets hebben gedaan voor de mensen die aangewezen zijn op de private huurmarkt.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, ik repliceer direct op de laatste opmerking. Er wordt verwezen naar 30 miljoen euro. Het totale budget is 700 miljoen euro en 80 percent daarvan gaat naar sociale huisvesting, onder meer naar huursubsidies, maar ook naar de bouw van nieuwe huurwoningen en de renovatie van die panden. We doen heel veel op dat vlak. Ik vind dat de huurwet allesbehalve liberaal is. Ze heeft de huursector kapotgemaakt.

Mijnheer Penris, u stelt dat de prijzen vandaag even hoog zijn als op de private huurmarkt, maar met dat soort van uitspraken moeten we altijd oppassen, want ze gaan een eigen leven leiden. Vandaag, en dit kan statistisch worden nagetrokken, huren mensen in de sector van de sociale huisvesting in het algemeen een derde tot de helft goedkoper dan op de private huurmarkt, iets wat mede de wachtlijsten verklaart, want men huurt goedkoop en komt in kwalitatieve panden terecht.

Mevrouw Hostekint, u had het over de statistische gegevens en de lange wachtlijsten, maar niet iedereen die statistisch in aanmerking komt, is vragende partij om in

een sociale woning gehuisvest te worden. Zo vallen alle gepensioneerde zelfstandigen statistisch onder de voorwaarden om aanspraak te maken op een sociale woning, maar velen willen dat niet. De wachtlijsten zijn een aansporing om ook in de toekomst extra inspanningen te doen voor deze sector, maar toch is het vaak ook een kwestie van selectiviteit. Iemand die vijf jaar op de wachtlijst staat, staat er vaak nog op omdat hij heel selectief is en alleen maar in een bepaalde straat of wijk wil wonen en geen drie kilometer verder gehuisvest wil worden.

Mevrouw Heeren, wat het defederaliseren betreft van een aantal aangelegenheden die vandaag nog federaal zijn en die onder te brengen zijn onder de noemer 'huisvesting', kunt u in dit parlement 124 leden aan uw kant krijgen. Volgens mij is iedereen hier vragende partij voor, want dit gaat over goed bestuur, over homogene bevoegdheidspakketten.

Mevrouw Michèle Hostekint: We zijn het er allemaal over eens dat er inspanningen nodig zijn op de private huurmarkt.

Mijnheer Penris, ik denk dat we er allemaal van overtuigd zijn dat huursubsidies een noodoplossing zijn. Ze zijn niet voldoende. Een veralgemeend systeem is onbetaalbaar, dat werd hier al gezegd. Huursubsidies drijven bovendien de prijzen op de huurmarkt op. Met huursubsidies alleen zullen we de problemen die er vandaag zijn op de private huurmarkt, niet oplossen.

Mijnheer de minister, of u dat nu wilt of niet, heel veel mensen blijven aangewezen op de private huurmarkt. Huursubsidies alleen zullen de problemen daar niet oplossen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Veerle Heeren tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het toewijzingsreglement van de stad Antwerpen voor sociale huurwoningen en de voorrang aan kandidaat-huurders met een inkomen uit arbeid

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, toen ik vanmorgen het nieuws hoorde, moest ik mijn wenkbrauwen toch lichtjes fronsen toen ik vernam dat de stad Antwerpen u een voorstel van toewijzingsreglement heeft gedaan waaruit volgt dat wie nog in aanmerking wil komen voor een sociale huurwoning, moet werken. Met andere woorden: mensen met een vervangingsinkomen komen er niet meer in.

Dat is heel eigenaardig op een moment dat velen het hebben over de koopkracht en dat het ontslagen regent, denken we maar aan Janssen Pharmaceutica en aan Overpelt/Balen. Noemt u maar op, het is niet normaal.

Ik begrijp, en dat was ook onze insteek, dat het via een intern toewijzingsreglement de bedoeling was dat gemeenten de kans kregen om in te spelen op woonnoden. Maar als we natuurlijk de artikels in het sociaalehuurbesluit zo gaan cumuleren dat de trechter zodanig smal wordt, dat met andere woorden de kansarme drommel, de bewoner en de doelgroep waar mevrouw Hostekint het in een andere vraag over had, niet meer aan bod komen, dan zijn we verkeerd bezig in ons sociale woonbeleid.

Mensen werk geven is belangrijk, daar is niemand tegen. Activeren doen we en moet nog meer gebeuren, maar als we het recht van wonen koppelen aan andere doelstellingen, dan zijn we verkeerd bezig. Dan zijn we bezig met een opdeling van de samenleving en dat is pure discriminatie. We hebben gelukkig een IVA Inspectie en ik ben ervan overtuigd dat die artikel 27 van het sociaal huurbesluit heel correct zal toepassen in het licht van het algemeen belang.

Ik heb het krantenartikel "Wie werkt krijgt voorrang bij een sociale huurwoning" meegebracht. Blijkbaar moet die voorwaarde niet alleen zorgen voor een sociale mix, maar ook – en ik heb het artikel twee keer gelezen – voor meer huurinkomsten.

Dat gaat me echt te ver. We zijn drie jaar aan het onderhandelen over een nieuw financieringssysteem om bouwmaatschappijen, met op kop de grootste maatschappij van het land uit Antwerpen, kansen te geven om uit dat deficit te geraken. Daarvoor dient dat nieuwe financiële systeem. Nu zeggen dat de huurinkomsten moeten dienen om dat allemaal recht te trekken, dat is niet rechtvaardig.

Mijnheer de minister, sinds wanneer hebt u kennis van dat interne toewijzingsreglement? Gaat u akkoord met het criterium zoals dat wordt voorgesteld? Er zijn nog vele andere criteria, daar kan ik me volledig in terugvinden. Ik heb me gebaseerd op alle krantenartikels die ik daarover vanmorgen op Mediargus heb gevonden. Ik hoorde graag uw persoonlijke mening daarover.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw Heeren, dit is een plan waarover ik nog niets heb ontvangen. Men zal het toewijzingsreglement moeten overmaken aan het departement, dat dan een advies zal formuleren en mij dat dan overmaken.

Ik denk dat het verhaal in Antwerpen zeer genuanceerd is. Zo ken ik ook schepen Verbist. Het is geen partij-

genote van mij maar ze doet wel vreselijk haar best. Het doel is te komen tot een sociale mix van werkenden en niet-werkenden in de sociale wooncomplexen in Antwerpen. Antwerpen is toch de kampioen inzake sociale huisvesting in Vlaanderen, met meer dan 10 procent. Ook in het verleden hebben we deze formule al toegepast, in de Silvertoptorens. Toen die zijn gerenoveerd, hebben we gezorgd voor een aangepast toewijzingsreglement in overleg tussen de administratie in Brussel aan de ene kant en de huisvestingsmaatschappijen en de stad Antwerpen aan de andere kant, om te komen tot een mix van werkenden en niet-werkenden. Anders krijg je grote complexen waar alleen vervangingsinkomentrekkers zitten. Neem van me aan dat het de bedoeling van Antwerpen is om zeker en vast compenserende maatregelen te treffen ten aanzien van die vervangingsinkomentrekkers, de werklozen, invaliden en gepensioneerden. Het is niet de bedoeling om die mensen uit te sluiten.

U weet dat in het kader van het nieuwe kaderbesluit sociale huur de steden en gemeente eigen accenten mogen leggen. Lanaken is niet Antwerpen en Antwerpen is niet Sint-Truiden. Uiteraard mag de sociale roeping van de huisvestingsmaatschappijen nooit in het gedrang komen. Zeker in de complexen die we in Antwerpen kennen, waar er een grote concentratie van sociale wooncomplexen is, is de sociale mix goed om het maatschappelijke draagvlak voor de sociale huisvesting te vergroten. Die krijg je als je ervoor zorgt dat werkenden opnieuw toegang krijgen tot een sociale woning.

We moeten dat altijd zien in het licht van het feit dat er ook compenserende maatregelen komen voor degenen die kwetsbaar zijn, en uiteraard in het licht van het decreet Grond- en Pandenbeleid en de extra investeringen bovenop wat we vandaag extra doen om in Vlaanderen nog bijkomend in sociale woningen en appartementen te voorzien. Dat geeft meer kansen aan iedereen: aan de zwakkeren en ook aan degenen die iets sterker zijn, maar misschien niet sterk genoeg om op eigen kracht een woning te verwerven.

De beste maatregel om vooruitgang te maken op het vlak van huisvesting, mevrouw de voorzitter en geachte leden, is het hebben van werk. Werk is nog altijd het beste instrument om in de maatschappij, in welk domein ook, forse stappen voorwaarts te zetten.

Mevrouw Veerle Heeren: Mijnheer de minister, dat klopt, werk is een eerste doelstelling, maar een tweede doelstelling is een dak boven het hoofd. Ik zal het heel kort en kordaat zeggen. Ik heb vandaag werk. Ik krijg vandaag een sociale huurwoning. Ik werk bij Janssen Pharmaceutica maar morgen word ik afgedankt, en ik heb toch maar mijn sociale huurwoning. Ik heb vandaag geen werk. Ik doe een aanvraag maar ik krijg geen sociale huurwoning en ik heb ook geen werk. Het gaat respectievelijk over artikel 20 en artikel 27 van het sociale

huurbesluit. In het socialehuurbesluit zijn er algemene en bijkomende voorwaarden opgenomen. Wat doet men in Antwerpen? Men cumuleert de dingen.

Ik begrijp wel dat men een sociale mix wil. Ik ga even chauvinistisch zijn. Genk heeft bijna evenveel nationaliteiten op haar grondgebied als Antwerpen. Het verschil is dat Antwerpen een grootstad is en Genk wat minder groot, maar het heeft ook grote wooncomplexen. Ik heb me geïnformeerd dat dat criterium daar in elk geval niet meetelt. Ik wil daarmee niet zeggen dat men lokaal niet een aantal criteria kan inschrijven in het toewijzingsreglement.

Langs de andere kant zijn er de huuropbrengsten. Dat vind ik er pas over. Dan hadden we niet drie jaar moeten debatteren en zoeken naar een nieuw financieringssysteem om ervoor te zorgen dat alle maatschappijen in Vlaanderen, ook die van Antwerpen, in eerste instantie break-even zouden kunnen draaien.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw Heeren, u zult het niet altijd hebben gemerkt, maar ik heb u al dikwijls stilletjes gelijk gegeven. Vandaag moet ik u openlijk en hardop gelijk geven. Ik hoop dat de berichten die de media ons brengen genuanceerd moeten worden, zoals de minister aangeeft.

Maar wat ik heb gehoord, stemt weinig hoopvol. Ik volg uw kritiek hier ten volle. Ik heb de indruk dat de betrokken sociale huisvestingsmaatschappijen veeleer streven naar een economische leefbaarheid van hun woningcomplexen dan naar een sociale leefbaarheid. Ik betreur dat. Ik hoop dat uw eigen Antwerpse afdeling uw scherpe kritiek ook zal volgen. Ik hoop dat een van de betrokken partijen, De Ideale Woning, waarvan straks een belangrijke figuur aan het woord zal komen, even scherp is als u.

We moeten in deze aangelegenheid scherp zijn. Een aantal jaren geleden hebben wij Bob Cools in onze commissie ontvangen. Hij heeft ons toen gewezen op de werkelijke aard van de samenlevingsproblemen in bepaalde Antwerpse socialewoningmaatschappijen. Dat heeft, mijnheer de minister, niets met inkomen te maken, maar alles met etnie. Maar dat mag men hier jammer genoeg niet meer zeggen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Als voorzitter van De Ideale Woning heb ik beter kennis kunnen nemen van het toewijzingsreglement. Ik heb kunnen vaststellen dat er inderdaad, mijnheer de minister, een veel genuanceerder beeld is. Zo moeten die regels in geen enkel

wooncomplex van De Ideale Woning worden toegepast omdat zich daar geen leefbaarheidsproblemen voordoen. Slechts enkele sociale woonmaatschappijen, bijvoorbeeld Woonhaven en ABC, hebben complexen met leefbaarheidsproblemen. Daar moet men ervoor zorgen dat men geen wooncomplexen heeft met alleen maar mensen met een vervangingsinkomen, maar dat ook mensen met een inkomen ervoor in aanmerking komen.

Het signaal dat de stad Antwerpen heeft willen geven, is dat we het sociaal huisvestingsbeleid niet verder moeten marginaliseren. Ook mensen die door het activeringsbeleid een job hebben, moeten in aanmerking kunnen komen voor een sociale woning. Dat is het positieve. Wij hebben kunnen merken dat die mensen die signalen al hebben begrepen. Sommigen dachten dat men alleen met een vervangingsinkomen in aanmerking kon komen voor een sociale woning.

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mevrouw de voorzitter, ik sluit mij aan bij de heer de Kort. Ik hoop inderdaad dat dit verhaal genuanceerd is en men rekening houdt met de sociale en de economische leefbaarheid. Het kan wel een stimulans zijn voor werkenden. Ook kan de binding tussen werken en wonen hiermee hechter worden gemaakt.

Ik wijs er ook op dat het lokale beleid op maat moet kunnen worden gevoerd. Dat is al decretaal voorzien, maar het moet nog beter kunnen. De samenwerking tussen de lokale besturen en de lokale huisvestingsmaatschappijen en de welzijnsactoren is belangrijk.

Ten slotte, mevrouw de voorzitter, wijs ik erop dat het specifieke toewijzingsreglement in Antwerpen er enkel kan komen als men op een goede sociale mix mikt, mét oog voor een hoogstaande kwaliteit op het vlak van sociale en economische leefbaarheid.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Patrick Janssens: Het is uiteraard genuanceerd. Ik begrijp dat men zich bij het lezen van een dergelijke krantenkop afvraagt hoe het nu kan dat werkenden voorrang krijgen voor sociale woningen. We moeten dit echt zien in de context van de sociale woningen in Antwerpen.

Ik doe geen uitspraken over Genk, mevrouw Heeren. Ik vind dat trouwens een van de best bestuurde gemeenten van Vlaanderen. Wij kunnen daar in Antwerpen veel van leren, en dat doen wij ook. Maar de laatste keer dat wij in Antwerpen het aantal nationaliteiten hebben geteld, waren het er 164. Er is bij mijn weten maar één stad in de wereld met een hoger aantal nationaliteiten, met name Amsterdam. De realiteit is in Antwerpen dus enigszins anders.

In Antwerpen wonen niet minder dan 40.000 mensen in sociale woningen. Er zijn niet zoveel steden in Vlaanderen met meer dan 40.000 inwoners. De realiteit is echt wel anders.

Waar gaat het over? Het toewijzingsreglement zegt dat in de sociale wooncomplexen waar bijna exclusief uitkeringstrekkers wonen, werkenden voorrang krijgen tot we aan 30 percent werkenden komen. Die moeten natuurlijk aan alle andere criteria van de sociale huisvesting voldoen.

Mijnheer de minister, ik wil u hier publiek bedanken voor het renoveren van de drie blokken van het Silvertopcomplex, waarin Vlaanderen ongeveer 25 miljoen euro heeft geïnvesteerd. Men heeft een toewijzingsreglement toegelaten die de leefbaarheid van die blokken op lange termijn garandeert en die belet dat die investering op vijf jaar tijd teniet zou worden gedaan.

In Antwerpen hadden we enkele jaren geleden 15.000 leefloontrekkers. Door een streng activeringsbeleid van het OCMW zijn er dat vandaag minder dan de helft. Al die mensen worden vandaag beschouwd als werkenden. Iemand die onder artikel 60 valt, is ook een werkende. Mijnheer de minister, ik ben dus tevreden met uw antwoord. Ik ben ervan overtuigd dat u, als u het ontwerp van toewijzingsreglement ziet, gerustgesteld zult zijn en ons verder zult blijven steunen, waarvoor bij voorbaat onze dank.

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer Janssens, ik richt me tot u. U kunt proberen om dit te nuanceren, maar deze morgen had ik hetzelfde gevoel van verontwaardiging toen ik hoorde wat men in Antwerpen doet. Het recht op het krijgen van een sociale woning koppelen aan het al dan niet hebben van werk, dat kan gewoon niet. Dat is het ondermijnen van de basisprincipes van de sociale huisvesting. Uiteindelijk is dit het mattheuseffect in het kwadraat: degenen die het goed hebben, kunnen een stap vooruit zetten, en degenen die uit de boot vallen, vallen dubbel uit de boot. Dat kan niet, zeker omdat die mensen worden overgeleverd aan de privéhuurmarkt. Mijnheer Janssens, een partijgenote van u heeft hier gezegd dat de privéhuurmarkt onbetaalbaar is voor mensen die het moeilijk hebben. Je straft dus de mensen die geen werk hebben dubbel.

De jobkorting doet net hetzelfde: mensen die werken, worden overal extra beloond. Wie houdt zich nog bezig met mensen die het ongeluk hebben geen werk te hebben en te moeten leven van een leefloon? Zij vallen overal uit de boot. Voor ons is dat onaanvaardbaar.

Mevrouw Heeren heeft honderd percent gelijk als ze zegt dat we moeten zorgen dat de sociale huisvestings-

maatschappijen beschikken over voldoende middelen zodat ze hun boel draaiende kunnen houden. Dat is een belangrijke opdracht voor de Vlaamse Regering, die moet zorgen dat de sociale huisvestingsmaatschappijen hun werk goed kunnen doen. Maar alstublieft, laat ons stoppen met dit soort discriminaties. (*Applaus bij Groen!*)

Minister Marino Keulen: Mevrouw Dua, als je overdrijft, blijft alleen de overdrijving over en wordt het punt niet gemaakt. Als we vandaag een begroting hebben van 700 miljoen euro en daarvan geef ik ruim

600 miljoen euro aan sociale huisvesting, dan is dat omdat we bekommerd zijn om de zwakkeren, niet alleen in woord maar ook in daad. Dat geld gaat naar die mensen, daarvoor is het bedoeld, en dat gebeurt ook in de praktijk.

Wonen is waarschijnlijk niet ideaal, maar waarschijnlijk is het nergens beter dan hier. In deze legislatuur hebben we veel gedaan op het vlak van de wooninspectie en van het bestrijden van de huisjesmelkerij. Dat is een gesel die we moeten aanpakken en we doen dat ook. Er is ook de reglementering en we rusten de wooninspectie uit met man- en vrouwkracht.

Antwerpen wordt een genuanceerd verhaal. Ik heb verwezen naar de Silvertop. Dat is geruisloos gebeurd, waarschijnlijk omdat niemand zich gediscrimineerd heeft gevoeld. Mevrouw Heeren, het kaderbesluit sociale huur laat lokaal maatwerk toe, maar we laten geen discriminatie toe. Er moeten compenserende maatregelen komen. Die zijn in het verleden ook genomen in Antwerpen, zoals bijvoorbeeld in de Silvertop. Daarmee kunnen we in de praktijk bewijzen dat we doen wat we zeggen.

Ten slotte kunnen we het maatschappelijke draagvlak in de samenleving vergroten door werkenden toe te laten in de sociale wijken. Als mensen het gevoel krijgen dat dat opnieuw openstaat voor iedereen, dan krijgen we meteen een ruimer draagvlak bij gemeentebesturen die vandaag te weinig doen, zoals er nog veel zijn in Vlaanderen. Een ruimer draagvlak om te investeren in bijkomende sociale huisvesting.

Dat is net wat we beogen in het decreet Grond- en Pandenbeleid. De gemeenten die vandaag tekortschieten, moeten meer doen inzake sociale huisvesting. Het zou de bereidwilligheid kunnen vergroten door de werkenden een perspectief te bieden op een sociale woning of een sociaal appartement, naast de kwetsbaren die daar toegang toe moeten blijven krijgen.

Mevrouw Veerle Heeren: Men stelt het hier voor alsof werkenden vandaag niet terechtkunnen in de sociale-huursector. Dat is niet waar. Ook werkenden kunnen daar terecht. Nu zegt men duidelijk dat er enkel voorrang wordt gegeven aan werkenden, en dat is het punt.

CD&V heeft de afgelopen jaren meermaals voorstellen gedaan over de sociale mix maar kon daarvoor niet rekenen op een meerderheid. Wij stellen voor om voor 5 à 10 percent van de woningbouw de kans te geven aan maatschappijen om hogere inkomenscategorieën aan te trekken. In het verleden is echter duidelijk een optie genomen om de inkomensgrenzen te verlagen. Daar mag duidelijk niet van afgeweken worden.

Mijnheer de minister, ik ben er gerust in. U hebt het woord discriminatie gebruikt. Er zal dus geen discriminatie zijn in de samenleving in Vlaanderen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Hans Schoofs tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de verkeersveiligheid in schoolbuurten

ACTUELE VRAAG van de heer Flor Koninckx tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de verkeersveiligheid in schoolbuurten

De voorzitter: De heer Schoofs heeft het woord.

De heer Hans Schoofs: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, deze regering heeft de afgelopen jaren heel wat inspanningen gedaan voor het bevorderen van de veiligheid in schoolomgevingen. Ik verwijs daarbij naar het project 'Duurzaam naar school'. Daarnaast was er ook de affichecampagne 'Veilig naar school'. Er was ook de begeleiding bij schoolvervoersplannen en de invoering van de zone 30.

Afgelopen week werden we geconfronteerd met een bevraging via Het Nieuwsblad over de effectiviteit van de genomen veiligheidsmaatregelen in de schoolomgeving. De directies hebben hun mening te kennen gegeven met als gevolg een aantal verrassende conclusies in de krant. Zo hebben slechts twee op de vijf scholen een schoolvervoersplan. Een op de twintig scholen heeft geen zone 30. Bij vijftig percent van de scholen worden er ook geen fysieke maatregelen genomen om zo'n zone af te dwingen. Bijna dertig percent van de scholen beschouwt zijn schoolomgeving als onvoldoende veilig of zelfs gevaarlijk.

Ouders en scholen hebben een zekere verantwoordelijkheid om de aangeboden mogelijkheden te implementeren. Ook de lokale besturen hebben een verantwoordelijkheid ter zake. Daar gaat u vrijuit, mevrouw de minister. Er moet worden ingespeeld op het palet aan maatregelen dat wordt aangeboden. We kunnen

echter nog wel een aantal zaken doen. We kunnen de flankerende maatregelen verder aanprijzen. We moeten ook duidelijk maken welke projecten mogelijk zijn. Met een aantal projecten gebeurt dat ook daadwerkelijk.

Ik wil het vandaag ook nog hebben over het verder invoeren van de variabele snelheidsbeperkingen via de verkeersborden die elektronisch functioneren.

De voorzitter: Wilt u uw vraag afronden, mijnheer Schoofs?

De heer Hans Schoofs: Een zone 30 is perfect wanneer die kan worden aangegeven met een variabel bord. Wanneer die borden enkel oplichten wanneer de schooldag begint en eindigt, dan kunnen de weggebruikers hun rijgedrag aanpassen. Nog al te veel scholen maken geen gebruik van die elektronische borden en blijven gebruik maken van de permanente aanduiding.

Het is een fout signaal ten aanzien van de weggebruiker dat ze permanent geconfronteerd worden met die zone 30, ook op momenten dat het niet noodzakelijk is: buiten de schooluren, 's nachts, tijdens vakanties en noem maar op. Men moet versneld een aantal maatregelen nemen om dat gedrag enkel te vereisen als het gewenst is.

Mevrouw de minister, welke maatregelen stelt u voor om daar versneld werk van te maken?

De voorzitter: De heer Koninckx heeft het woord.

De heer Flor Koninckx: Mevrouw de voorzitter, ik kan de vraag van de heer Schoofs enkel bijtreden. Het klopt dat variabele borden, die aan de schoolpoorten een zone 30 aanduiden op het moment dat het nodig is, veel effectiever zijn.

Ik wil wel nog even ingaan op de enquête. Er werden zes vragen gesteld aan de schooldirecteurs. Over wat in de krant wordt voorgesteld als een rapport over verkeersveiligheid heb ik dan ook mijn bedenkingen. Het gaat over een aanvoelen bij schooldirecteurs van de toestand in hun schoolomgeving. Op de eerste vraag antwoordt 3,8 percent dat ze die toestand als zeer gevaarlijk beschouwt en 25 percent als veeleer gevaarlijk. De krant maakt daaruit op dat aan een van de drie schoolpoorten de toestand ronduit gevaarlijk is. Dat is stemmingmakerij. Het gaat daarbij nog over een aanvoelen, over een subjectief gevoel van onveiligheid bij de schooldirecteurs.

Mevrouw de minister, wordt dat subjectief gevoel van onveiligheid ook gestaafd door cijfers? Is het inderdaad zo dat een op de drie schoolomgevingen nog altijd gevaarlijk is? Dat moet de vraag zijn die we ons moeten stellen. Een tweede vraag die we ons moeten stellen is of we onze pijlen moeten blijven richten op die nauwe

schoolomgeving, of is de weg van en naar de school – en dus iets verder weg van die school – de gevaarlijkste plaats? Moeten we daar de investeringen niet op richten?

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mevrouw de voorzitter, ik zal maar meteen aanpakken bij het laatste punt. Ik kan die cijfers niet beamen. Uiteraard heb ik met heel veel interesse kennis genomen van de gegevens van Het Nieuwsblad. Ze geven in ieder geval aan dat het onderwerp leeft in de scholen en dat er nog heel wat problemen zijn om en rond de schoolomgeving. Ik heb daar echter geen harde cijfers over. Het gaat immers inderdaad om een subjectief gegeven.

Wat we wel zeker weten, is dat er de afgelopen jaren minder doden en zwaargewonden zijn gevallen bij de doelgroep, met name bij kinderen en jongeren. We zitten dus zeker op het juiste spoor. Vanuit de Vlaamse overheid, het verkeersveiligheidsbeleid en het beleid met betrekking tot de scholen zijn er al heel wat initiatieven genomen. De zone 30 werd indertijd nog gelanceerd door de heer Anciaux toen hij federaal minister was. Dat was toen een controversiële maatregel. Vandaag wordt ze niet meer in vraag gesteld.

Terecht wordt gezegd dat het belangrijk is te werken met een variabele snelheidssignalisatie. Vanuit onze eigen bevoegdheid en verantwoordelijkheid zorgen we daar ook voor. Op het einde van dit jaar zal er voor alle scholen aan gewestwegen een variabele signalisatie zijn. Minister Crevits is daar bevoegd voor.

Ik verwijs ook graag naar de initiatieven en de investeringen inzake Module 10. Het gaat opnieuw om infrastructurele ingrepen voor scholen aan gewestwegen. Sinds 2001 is er voor ongeveer 50 miljoen euro aan investeringen vastgelegd. Voor het grootste deel zijn die werken ook uitgevoerd.

Een heel belangrijke beleidskeuze van mezelf en van minister Vandenbroucke is het project 'Duurzaam naar school'. Als we echt vooruitgang willen boeken op het vlak van veilige verplaatsingen naar school, dan moet gewerkt worden aan de mentaliteit. In Het Nieuwsblad van vandaag stond het voorbeeld van die school in Gent. De 'oplossing' daar was dat de ouders op de speelplaats mochten rijden. Dat is misschien creatief gevonden, maar vooral dramatisch als voorbeeld.

We moeten er vooral voor zorgen dat zo weinig mogelijk mensen met de wagen naar een school rijden. Op dit vlak moeten we het beleid in de diepte ontwikkelen. We nemen allerlei initiatieven met betrekking tot de verkeerseducatie. De voorzitter van het Vast Secretariaat voor het Preventiebeleid (VSP) kan zeker en

vast getuigen dat de groei de afgelopen jaren exponentieel is geweest.

Het is de doelstelling met betrekking tot de mobiliteit en de verkeersveiligheid in de diepte aan de schoolomgevingen te werken. De heer Koninckx heeft daarnet al verklaard dat we breder dan louter de schoolomgeving moeten kijken. Die stelling is door dit halfroond bevestigd. We moeten kijken naar de volledige weg die kinderen moeten afleggen. Het parcours van thuis naar school moet volledig verkeersveilig worden.

We werken hier heel hard aan. Minister Vandembroucke en ikzelf willen een aantal stappen zetten. Binnen twee jaar moeten we alle scholen hebben bereikt. Dit initiatief vormt de belangrijkste structurele maatregel die we in het kader van de veilige schoolomgeving kunnen nemen.

De heer Hans Schoofs: Ik dank de minister voor het uitgebreid antwoord. Wat de zone 30-borden betreft, blijf ik echter enigszins op mijn honger. De minister heeft daarnet verklaard dat ten tijde van de invoering van die maatregel enige controverse is ontstaan. De invoering van variabele borden heeft die controverse gedeeltelijk doen verdwijnen. Op de plaatsen waar nog steeds permanent zone 30-borden staan, is de ergernis echter nog steeds aanwezig. In een aantal politiezones geldt de ongeschreven regel dat in dergelijke zones, schoolomgevingen met permanente zone 30-borden, geen controles worden uitgevoerd. Ik heb hier begrip voor. We moeten de politiediensten een signaal zenden. We moeten hen duidelijkheid verschaffen. De variabele borden moeten in die zones versneld worden geïntegreerd.

Mijns inziens draagt de Vlaamse overheid op dit vlak een verantwoordelijkheid. We moeten er de gemeentebesturen op een of andere manier toe aanzetten variabele borden te plaatsen. We moeten hen sensibiliseren.

Ik wacht ook nog op een antwoord op mijn vraag over de scholen met een schoolvervoersplan. We kunnen allicht nog een aantal flankerende maatregelen treffen. Ik zou hier alvast nog een paar woordjes uitleg over willen krijgen.

De heer Flor Koninckx: Ik dank de minister voor haar antwoord en dan vooral voor het laatste onderdeel hiervan. De minister heeft toegegeven dat we onze pijlen misschien op de omgeving wat verder weg van de scholen moeten richten. Het gaat hier dan niet om de overigens zeer goede initiatieven die al zijn genomen.

We zullen infrastructurele maatregelen moeten nemen. Dit behoort tot de bevoegdheden van minister Crevits. Dit zal veel geld kosten. Indien we in ons wegennet willen investeren en indien we aan de verkeersveiligheid willen denken, moeten we verder gaan. We mogen ons niet tot de onmiddellijke schoolomgevingen beperken. We willen

terecht dat kinderen meer te voet of met de fiets naar school gaan. We zullen ervoor moeten zorgen dat ze die weg op een veilige manier kunnen afleggen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mevrouw de voorzitter, dit rapport heeft alvast een verdienste, met name het feit dat nog eens ernstig over de verkeersveiligheid in de omgeving van onze scholen wordt nagedacht.

Ik heb het rapport gelezen. Ik heb in de eerste plaats vastgesteld dat het aantal afgesloten contracten die verband houden met module 10 van het mobiliteitsconvenant, in vergelijking met 2006 met de helft is gedaald.

Ik denk dat we nog meer inspanningen voor de herinrichting van de schoolomgevingen kunnen leveren. Die inspanningen moeten niet enkel door de Vlaamse overheid worden geleverd, we moeten de lokale overheden ook aanmoedigen om de eigen schoolomgevingen veiliger in de richten.

Een aantal jaren geleden is de zone 30-regeling voor de schoolomgevingen ingevoerd. Ik vraag me af of ondertussen al een evaluatie heeft plaatsgevonden. Zijn de schoolomgevingen al dan niet veiliger geworden?

Ik verklaar me nader. Normaal gezien moet in een dergelijke zone geen zebrapad aanwezig zijn. Een zebrapad is voor kinderen echter heel duidelijk, want het toont hen waar ze enigszins veilig kunnen oversteken.

Daarom wil ik suggereren om een evaluatie te doen van de schoolomgevingen waar intussen een zone 30 is ingericht, en te onderzoeken of het daar inderdaad veiliger is geworden, al dan niet door de aanwezigheid van een zebrapad.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de minister, er ligt hier mijns inziens een duidelijke verantwoordelijkheid bij de gemeenten. Heel wat zones 30 in schoolomgevingen liggen immers op gemeentegrond.

Ik wil u ook wijzen op de studie van het Steunpunt Verkeersveiligheid, die overigens door de overheid wordt gesponsord, namelijk de analyse en data van elf schoolomgevingen in Vlaanderen. In die studie wordt gesteld dat de zone 30 alleen effectief zal zijn als er bijvoorbeeld structuuraanpassingen en snelheidscontroles gebeuren. In al de rest, zoals oplichtende borden en dergelijke, geloof ik niet. De studie stelt ook dat verder onderzoek nodig is om deze gevalstudie representatiever

te maken voor Vlaanderen en het effect van deze maatregelen op het aantal ongevallen te berekenen.

Het heeft dus niet zozeer te maken met borden, maar wel met de manier waarop men de schoolomgeving herinricht, waardoor men automatisch een lagere snelheid afdwingt. Ik zou u toch aanraden om die studie, die door de overheid zelf wordt betaald, te lezen.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik ga akkoord met de bemerking van de heer Peumans in verband met de verantwoordelijkheid van de gemeenten.

Ik verwijs ook naar de vraag om uitleg die ik op 30 september in de commissie voor Openbare Werken over deze problematiek heb gesteld. De minister heeft toen veel uitgebreider kunnen antwoorden op mijn vragen. Ik wil de collega's die geïnteresseerd zijn in de problematiek de suggestie doen om het verslag van die commissievergadering eens te lezen.

Mevrouw de minister, er is één vraag die u toen niet kon beantwoorden. Ik heb in mijn vraag om uitleg gevraagd over welke middelen u in 2009 zou beschikken voor deze specifieke post binnen uw begroting en of die middelen verder zouden toenemen. U hebt toen geantwoord dat u 'binnenkort' zou antwoorden. Daarom wil ik mijn vraag hier herhalen.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het onderzoek in Het Nieuwsblad illustreert heel duidelijk wat Groen! al jarenlang beklemtoont, namelijk dat de zones 30 heel belangrijk en zinvol zijn, maar ook dat ze door middel van structurele fysieke maatregelen moeten worden afgedwongen. De heer Peumans heeft daar terecht naar verwezen.

We denken bijvoorbeeld aan het zichtbaarder maken van de schoolomgevingen door poorten boven de weg, of door het veranderen van de wegindeling zelf. Door wegversmallingen en asverschuivingen aan te leggen, worden automobilisten gewoon verplicht hun snelheid te verminderen.

Mevrouw de minister, u refereerde daarnet aan een samenwerking met minister Vandenbroucke om scholen te benaderen en hen nog meer bewust te maken van de problematiek. Maar hoe zit het eigenlijk met de samenwerking op dit vlak tussen u en minister Crevits? Als minister van Openbare Werken is zij immers bevoegd voor die concrete infrastructuraanpassingen. Het is belangrijk dat u, als minister van Mobiliteit, minister Crevits wakker schudt en ervoor zorgt dat zij effectief

werk maakt van het aanpassen van die schoolomgevingen, niet enkel door het al dan niet plaatsen van variabele borden, maar vooral ook door concrete infrastructuuringrepen.

Minister Kathleen Van Brempt: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik denk niet dat we een nieuw debat nodig hebben over de zin of onzin van de zone 30. Dat was en is een heel goede maatregel, wat natuurlijk niet wegneemt dat er hier en daar nog verbeteringen mogelijk zijn.

Ik vind wel dat we genuanceerd moeten omgaan met het verhaal van de zone 30. Ik ben een absolute voorstander van dynamische signalisatie, zeker op gewestwegen. Daar gaat het immers om grote wegen, en er is nu eenmaal geen draagvlak om 30 kilometer per uur te rijden als de scholen dicht zijn.

Mijnheer Glorieux, ik kan u geruststellen: de samenwerking met minister Crevits verloopt vlekkeloos, zowel in dit dossier als in andere dossiers. Tegen het einde van dit jaar zullen op de gewestwegen alle dynamische borden geplaatst zijn. We doen dat in fasen. In het begin hebben we vooral vaste borden gezet, omdat we niet anders konden. Nu zetten we die allemaal om in dynamische borden.

Op gemeentewegen is dat in de eerste plaats de verantwoordelijkheid van de gemeente. Wat de bebouwde kom betreft, vraag ik me af of het in sommige omgevingen überhaupt wel zinvol is om met dynamische borden te werken. Daar is het mijns inziens perfect mogelijk om die 30 kilometer per uur te allen tijde aan te houden. Maar dat is een afweging die het lokale bestuur moet maken.

Ik verwijs graag naar het federale Verkeersveiligheidsfonds. Het is niet mijn lievelingsfonds, maar het bestaat wel. Het is voor lokale besturen het ideale fonds om mee aan de slag te gaan en om de verkeersveiligheid aan de scholen te verbeteren, onder meer door het nemen van infrastructurele maatregelen die wij mogelijk hebben gemaakt.

Het Vlaamse Gewest is vragende partij geweest om deze middelen daarop in te zetten. Daaronder valt ook het plaatsen van flitspalen. Dat is bijzonder belangrijk, en het is bovendien een manier om de zone 30 te versterken. Er heeft geen volledige evaluatie van de zone 30 plaatsgevonden, mevrouw Van den Eynde, maar er is wel een onderzoek verricht door het Steunpunt Verkeersveiligheid. Ik ben ervan overtuigd dat het een heel goede maatregel is. Snelheidverlagende maatregelen functioneren altijd goed als het om verkeersveiligheid gaat.

Een ander versterkend element op onze visie over een verkeersveilige schoolomgeving is dat we volop bezig

zijn met het schrijven van een vademecum voor een veilige schoolomgeving. Dat vademecum zal het volgende schooljaar ook klaarliggen.

Mijnheer De Meyer, we zullen er zeker op terugkomen bij de begrotingsbesprekingen. Tegen dan zullen er mooi opgelijste budgetten voor een veilige schoolomgeving zijn klaargemaakt. Ik heb ze nu niet bij me. Ik had moeten weten dat u daarop zou terugkomen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de voorstellen van minister Frank Vandenbroucke betreffende een eventuele bijdrage van de Vlaamse Regering aan de federale begroting

ACTUELE VRAAG van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de bijdrage van de Vlaamse Regering aan de federale begroting en een eventuele bijsturing van de Vlaamse jobkorting

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de eventuele Vlaamse bijdrage aan de federale begroting en de voorwaarden die daaraan worden verbonden

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, de federale regering presenteert een begroting die virtueel in evenwicht is omdat 800 miljoen euro, waarvan 500 miljoen euro door Vlaanderen moest worden opgehoest, niet opgehoest worden maar worden gereserveerd om het begrotingsplaatje van Europa te laten kloppen. Ze zijn zomaar met enige vorm van arrogantie in de begroting ingeschreven.

Mijnheer de minister-president, u hebt gezegd, net als de vorige keer, toen er voor de begroting 2008 360 miljoen euro werd gevraagd, dat we dat bedrag niet zouden reserveren maar op een verstandige manier aan beleid

zouden besteden. Dat beleid zou dan een indirect effect sorteren op de federale schatkist.

U hebt de vorige keer, en nu ook weer, in feite het geweer van schouder veranderd. U zei dat de staatshervorming niet was gerealiseerd. Het eerste en tweede pakket zijn er niet, dus doen we het niet, zei u. U zegt dit nu op aanstoken van viceminister-president Vandenbroucke. Hij stelde al jaren, en de laatste maanden steeds nadrukkelijker, de vraag waarom de federale overheid nog uitgaven doet die in feite direct of indirect tot de bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten behoren.

We weten natuurlijk waarom de federale overheid deze uitgaven doet. Als er op het federale vlak een grootstedenbeleid bestaat en er een fonds voor is opgericht, is dat omdat het Waalse Gewest geen centen heeft om dat beleid vanuit hun eigen begroting te realiseren. Wij profiteren daar ook wel van. Het is maar een voorbeeld.

Als er preventiecampagnes in de gezondheidszorg worden georganiseerd, gebeurt dat op het federale niveau en altijd op aanporren van de Parti Socialiste. Dat gebeurt zo omdat de Franse Gemeenschap daar blijkbaar geen centen voor heeft, en dus van de federale pot wil blijven genieten.

Mijn vraag is hoe u dat gaat realiseren. Het is misschien een voorafname op de staatshervorming en de verdere bevoegdheidsverdeling. Het resultaat van de oefening mag echter niet zijn dat Vlaanderen voor de uitgaven die nu federaal gebeuren, wel instaat en er zich voor engageert om er in de toekomst ook voor in te staan, terwijl de federale overheid voor de andere gewesten en gemeenschappen die daartoe niet in staat zijn toch de middelen blijft reserveren. Dat zou de kwadratuur van de cirkel zijn.

Hoe zit het met dit denkspoor? Is er al een lijst voorhanden? En staat er al een bedrag voor uitgaven op? Premier Letermé zou kunnen stellen dat we dit wel voor onze rekening kunnen nemen, op voorwaarde dat de andere gewesten en gemeenschappen dat ook voor hun gemeenschappen en gewesten doen.

De fractievoorzitter van sp.a gooide toch de knuppel in het hoenderhok, want hij spreekt van een geheim akkoord. Hij zegt dat Open Vld en CD&V nu al hebben afgesproken dat minister-president Peeters en minister Vandenbroucke een beetje komedie spelen en nu de boot wat afhouden, maar na de regionale verkiezingen van 2009 gaan ze dat geld toch leveren en toch reserveren.

Graag op die twee elementen, mijnheer de minister-president, een klaar en duidelijk antwoord.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik heb de speech van premier Leterme meegebracht. Niet om eruit voor te lezen, want zo inspirerend vond ik de speech niet. Ik vond een aantal zaken ook erg ongeloofwaardig. Ik had ook soms de indruk dat de premier zelf niet altijd geloofde in wat hij aan het vertellen was.

We hebben, denk ik, gisteren toelichting gekregen over de meest virtuele begroting van alle begrotingen. Men gaat uit van een economische groei die er niet zal zijn, men heeft eigenlijk weinig aandacht voor duurzaamheid, ondanks de visionaire woorden. Ik citeer toch één prachtige zin uit het slot van de speech van de premier: "De aarde moet nog een tijd meegaan. Zij is niet van ons. Ongeschonden moeten we haar doorgeven aan hen die na ons komen."

Dat is ongelooflijk mooi, maar ik stel toch voor dat hij dat dan ook hard zou maken. Maar ik vind, helaas, amper ecologische maatregelen in zijn speech. Buiten de recyclage van een aantal maatregelen die we al langer hebben gehoord, hoor ik ook amper bijkomende sociale maatregelen.

Vrijdag is het Werelddag van Verzet tegen extreme armoede. Gisteren vroeg de heer Dehaene aan minister Vanackere wat deze Vlaamse Regering gaat doen in het kader van deze dag. Mijnheer de minister-president, wij hebben een concreet voorstel. U hebt in de krant al gezegd dat we binnenkort in het Vlaams Parlement over de begroting 2009 gaan praten.

Het voorstel dat wij hebben gelanceerd en ook aan u voorleggen, wil dat de jobkorting, die is beslist op het niveau van de regering, maar nog niet in dit huis, sociaal zou worden gemaakt. Daarmee bedoelen we concreet, mijnheer de minister-president, dat de jobkorting zou worden voorbehouden voor die mensen die het het moeilijkst hebben. Om het met een beeld te zeggen: de mensen die op het einde van hun geld nog een stuk maand overhouden.

Daarom stellen we voor dat de jobkorting zou worden voorbehouden voor de laagste inkomens, voor gepensioneerden en ook voor degenen die niet werken. Ik denk dat op die manier de Vlaamse Regering in het gat kan springen dat de federale regering maakt, want die heeft amper aandacht voor sociale maatregelen.

Mijnheer de minister-president, wij vragen wat u van dit voorstel vindt en of u bereid bent om het te herbekijken en te hernegotiëren. *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, wij hadden een verzoek ingediend voor een actualiteitsdebat. Het is jammer dat dat niet plaatsvindt.

Mijnheer de minister-president, er is toch wel een en ander veranderd. Ik heb op 1 oktober een vraag gesteld aan minister Van Mechelen over de begroting 2008 en uw bijdrage daarbij. Zoals ik het antwoord van de viceminister-president begreep, bent u de federale regering perfect tegemoet gekomen.

Ik stel nu vast dat er binnen de minderheidsregering-Leterme-Dewael – want u weet dat de Vlamingen in de minderheid zitten –, en ik maak ook de analyse van wat ik de voorbije 48 uur ook van u heb gehoord en gelezen, een geheim akkoord is.

Ik was blij dat de heer Sannen, als fractieleider van een van de meerderheidspartijen, zei dat er een geheim akkoord is. Dat werd in feite bevestigd door Leterme, waar hij het heeft over de bijdrage van 800 miljoen euro. Daar kunnen we het verhaal aan koppelen van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, want Vanhengel heeft gezegd dat zij geen geld hebben, terwijl de Vlaamse Regering heeft gezegd dat zij dat wel kan, want minister Vandenbroucke heeft er een aantal duidelijke uitspraken over gedaan.

We stellen eigenlijk vast dat een bepaald schema zal worden gevolgd. U zegt dat we niet toegeven en het koppelen aan de dialoog. U hebt vorige week het antwoord gegeven dat ik ook in de krant heb kunnen lezen, dus een non-antwoord.

Het komt eigenlijk hierop neer dat u een geheim akkoord hebt en dat u na de verkiezingen van 7 juni 2009 toch tegemoet zult komen aan dat wat de overheid vraagt.

Ik lees in de State of the Union van de eerste minister: "De andere overheden, de deelstaten en de lokale besturen moeten een bijdrage leveren opdat wij de begrotingsdoelstelling halen, nu en het volgende jaar."

Mijnheer de minister-president, ik ben in mijn gemeente al 25 jaar verantwoordelijk voor de lokale financiën. Ik heb het nog niet gewaagd om een begroting in te dienen waar men een bedrag inschrijft van 800 miljoen waarvan men niet weet dat men het zal krijgen. Daar komt het op neer.

Ik zou graag willen weten wat de link is tussen die 800 miljoen euro en de bevoegdheden die zullen worden overgeheveld. Wat zeggen onze Franstalige broeders? De heer Vanhengel heeft heel duidelijk gezegd dat Brussel geen geld heeft. De Walen hebben gezegd dat ze middelen willen geven op voorwaarde dat de twee andere gewesten ook geven. Dat is de analyse die ik heb gemaakt.

Op basis van welke toezeggingen heeft de eerste minister kunnen zeggen dat zijn begroting min of meer

sluitend is – ze is niet sluitend, maar dat is een andere discussie. Hebt u een toezegging gedaan dat u 500 miljoen euro, via allerlei begrotingsmaatregelen, toch zult geven?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, de State of the Union van de premier wordt op dit moment in een ander parlement besproken. Als er discussies over zijn, dan moeten die op de juiste plaats gevoerd worden.

Wat wel relevant is, is de vraag naar de 800 miljoen euro die gesteld is aan de gewesten en de gemeenschappen. Ik kan u in alle duidelijkheid zeggen dat er over die 800 miljoen euro op dit moment geen akkoord is, zelfs geen geheim akkoord. Diegenen die dat de wereld insturen, dragen een zekere verantwoordelijkheid. Ik vind het altijd zeer vervelend om te zeggen dat er geen geheim akkoord is, omdat sommigen denken dat als er rook is, er ook vuur is. Ik zeg hier dat er geen geheim akkoord is dat ik heb afgesloten, dat Dirk Van Mechelen heeft afgesloten of Frank Vandenbroucke. Niemand in de Vlaamse Regering heeft een geheim akkoord of een akkoord over die 800 miljoen afgesloten. Ik hoop dat het bij deze is opgeklaard. Als er akkoorden worden afgesloten – zelfs geheime akkoorden – met de Vlaamse Regering, dan zal er minstens mijn naam onder staan.

Maar hoe zit het nu met die 800 miljoen? We hebben die vraag gekregen. We zijn bij de premier geweest en we hebben contacten gehad met de federale ministers die, in het kader van de federale begroting, een bijdrage van de regio hebben gevraagd, grosso modo 500 miljoen euro. Wij hebben heel duidelijk gezegd – ook de ministers Vandenbroucke, Anciaux en Van Mechelen – dat als men vraagt om die middelen te blokkeren – als we die al zouden hebben – het antwoord nee is. Wij blokkeren niet zonder meer middelen omdat de federale overheid dat vraagt, dat een tweede keer vraagt en dat een derde keer vraagt. Wij blokkeren niet zonder meer middelen.

De Vlaamse Regering heeft de begroting 2009 goedgekeurd. Ik ga ervan uit dat het Vlaams Parlement over alles en nog wat zal discussiëren. Bijvoorbeeld, wij zijn uitgegaan van een economische groei van 1,2 procent. Alle vooruitzichten laten uitschijnen dat we naar 0,2 procent zullen gaan, wat ons 170 miljoen euro zal kosten. Gelukkig hebben wij een conjunctuurprovisie om dit verschil bij te passen. Wij hebben dus heel voorzichtig gehandeld en zullen dat ook blijven doen. We hebben zeker geen 500 miljoen weggestopt. U moet dus niet zoeken naar die 500 miljoen.

Ik kom terug tot de vraag van de heer Van Hauthem. Wat hebben we dan wel gezegd? We hebben gezegd het niet goed te begrijpen is dat er usurperende bevoegdheden

zijn, bevoegdheden die zeker en duidelijk regionaal zijn en waar de federale overheid nog altijd uitgaven voor doet. We hebben een lijstje opgemaakt, dat de volgende dagen nog zal worden vervolledigd. Dan gaat het bijvoorbeeld over de fiscale aftrekken voor rationeel energiegebruik. Dat kost de federale overheid 100 miljoen euro. Ik denk ook aan vaccinatiecampagnes, ter waarde van 67 miljoen euro. Ik denk aan uitgaven voor beschutte en sociale werkplaatsen, voor 112,8 miljoen euro. In het domein van minister Anciaux is er de bijdrage van de federale staat aan een aantal culturele instellingen, zoals het Paleis voor Schone Kunsten en De Munt. Ook zijn er een aantal samenwerkingsakkoorden die blijven hangen.

Voor dat alles zijn we bevoegd en de federale overheid doet ter zake uitgaven. We hebben gevraagd of we daar niet over kunnen discussiëren, of we dat debat niet op een duurzame wijze kunnen organiseren. We krijgen immers elk jaar opnieuw die vraag om dat geld te blokkeren. Minister Van Mechelen heeft veertien dagen geleden geantwoord op een aantal vragen over de begroting 2008. Ook toen was er de vraag om 361 miljoen euro te blokkeren. We hebben geantwoord dat we dat niet zouden doen. U hebt uit het antwoord van minister Van Mechelen geleerd dat er 100 miljoen euro naar het Zorgfonds gaat en 153 miljoen naar de participatie in Dexia. Mijnheer Peumans, voor de gemeenten is er met betrekking tot de Eliaheffing het naar voren schuiven van 126 miljoen euro. Iedereen begrijpt goed dat dat natuurlijk iets is dat we volgend jaar, in 2009, niet meer zullen hebben. Nu wordt op federaal vlak gesproken over 414 miljoen euro. Minister Van Mechelen heeft dat correct weergegeven. Dat moet zeer genuanceerd worden bekeken. Die 126 miljoen euro voor de Eliaheffing is een naar voren schuiven naar 2008. Opgeteld komt dat neer op 253 miljoen euro. Tellen we daar dan nog die 35 miljoen euro bij, dan wordt dat 290 miljoen euro. Ik vind ook dat de federale overheid met de nodige voorzichtigheid moet handelen. Het naar voren schuiven van die 126 miljoen euro ten bate van de gemeenten moet in dat kader worden bekeken. We moeten die cijfers ook vanuit dat oogpunt bekijken.

Mijnheer Van Hauthem, we zijn begonnen met de gemeenschapsdialoog. We gaan onverkort voor die staatsvorming en voor de uitvoering van ons programma. Dat is hier uitvoerig besproken. Dan gaat het ook over het arbeidsmarktbeleid en andere dingen. De volgende weken en maanden zullen we hard werken om iets te maken van die gemeenschapsdialoog.

Wat die vraag van 800 miljoen euro betreft, hebt u gelijk als u zegt dat Brussel heeft verklaard dat niet te kunnen, omdat het al een tekort heeft van 200 miljoen euro. Mijn Waalse collega heeft verklaard 300 miljoen euro te kunnen blokkeren. Dat is zeer interessant: als ze het kunnen blokkeren, kunnen ze het ook uitgeven.

Ze zeggen echter dat ze die uitgave niet op zich kunnen nemen. Ze kunnen het echter wel blokkeren. Dat is een interessant debat, vind ik. *(Gelach)*

De Vlaamse Regering zal daar voort over onderhandelen. Minister Vandenbroucke, maar ook de andere collega's, heeft ter zake heel duidelijke voorstellen gedaan, die duurzaam zijn. Anders is er elk jaar sprake van hetzelfde liedje, waarbij ons wordt gevraagd dat te blokkeren. Laten we federale uitgaven schrappen en laat ons de gevolgen daarvan voor de regionale overheid bekijken en op ons nemen, waarbij we natuurlijk de gemeenschapsdialoog over de staatshervorming voortzetten.

Mevrouw de voorzitter, tenzij er hier straks een akkoord naar boven komt, waar ik naar uitkijk, want dan zou ik kunnen zien wie dat heeft afgesloten, meen ik nu in alle duidelijkheid te hebben onderstreept dat er geen sprake is van een geheim akkoord. We zetten het debat voort met de federale collega's, maar er is geen akkoord over die 800 miljoen euro. Op federaal niveau kan men wel beweren zeker te zijn dat we dat zullen doen. Dat is een overtuiging die daar aanwezig is, maar wij zullen ook ter zake spijkers met koppen slaan en daar voort over kunnen discussiëren in dit parlement, wanneer we daar verder in staan.

Mijnheer Daems, wat die jobkorting betreft, neem ik aan dat u daar in het parlement voort over kunt discussiëren. U kent echter de beslissing van de Vlaamse Regering. Over de verklaringen van de premier ga ik geen uitspraken doen, omdat het in eerste instantie aan hem is en niet aan mij. Ik heb een Septemberverklaring afgelegd. Ik vermoed dat u die ook altijd bij de hand hebt. Dat is voor mij het belangrijkste document. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, de minister-president heeft uitvoerig geantwoord en ik denk dat dat goed is, maar er blijven toch een aantal lacunes.

De uitspraak "Ik ben niet verantwoordelijk voor wat de federale premier zegt" is natuurlijk theorie. Als die zijn 800 miljoen euro in zijn begroting inschrijft, dan is dat bedrag ofwel fake ofwel niet fake.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb gezegd dat er geen akkoord is over 500 miljoen euro in die 800 miljoen euro.

De heer Joris Van Hauthem: Indirect geeft u dus toe dat het bedrag fake is.

Minister-president Kris Peeters: Ik geef niets toe, ik zeg alleen hoe het zit.

De heer Joris Van Hauthem: U hebt in de bijzondere wet expliciete en impliciete bevoegdheden, ik zal die

terminologie overnemen. Impliciet geeft u dus toe dat u nu eigenlijk aan premier Leterme zegt: "Uw begroting is niet in evenwicht", zonder dat u die woorden uitgesproken hebt. Indirect hebt u het toch gezegd.

Over het opzijzetten van de centen, geeft u terecht aan, bij monde van de heer Vanhengel, dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest niet kan helpen. Ik heb het hier bij me: "Brussel kan niet financieel helpen".

Het denkspoor dat alle gemeenschappen en gewesten zouden meewerken aan het opzijzetten van centen, het reserveren ervan en het niet uitgeven van middelen, is dus al van de baan, tenzij federaal zou worden beslist dat wij allen centen moeten opzijzetten, maar dat dit voor Brussel via de bijzondere wet zal worden geregeld. Herinnert u zich het eerste pakket? Daar zat de financiering van Brussel in, gebetonneerd met een tweederde meerderheid.

Dan blijft enkel het denkspoor over dat minister Vandenbroucke eertijds heeft gelanceerd, waar u wat weigerachtig tegenover stond, waarover u zei dat hij een beetje te vlug communiceerde en dat het een interessant denkspoor is, maar dat de rest ook nog moet volgen. Wat gebeurt er als Brussel financieel niets kan reserveren en zelfs geen centen heeft om te beslissen: "we zetten ze opzij, die centen blijven van ons, we moeten ze niet afgeven"?

De voorzitter: Mijnheer Van Hauthem, kunt u afronden?

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, de minister-president heeft uitvoerig geantwoord en ik vind dat ook logisch als antwoord op drie vragen. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Mag ik dan nog even? Ik zal echt geen misbruik maken van de tijd.

Mijnheer de minister-president, de link met de dialoog is me absoluut niet duidelijk. Zult u dit nu ter sprake brengen tijdens de dialoog, of zult u dit rechtstreeks met federale regering bespreken? Waar is het lijstje? Over hoeveel gaat het? Weet u al of de andere gemeenschappen en gewesten uw filosofie zullen volgen om geen federale uitgaven te doen, maar om ze zelf te doen? Ik herhaal dat we weten waarom die federale uitgaven er zijn. Ze komen altijd van de PS, die steekt ze er altijd in, grootstedenbeleid, gewestelijke bevoegdheid. U spreekt zelfs van usurperen. Dat is een zwaar woord. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Ja, u spreekt van 'usurperende bevoegdheden' en van gedeelde bevoegdheden waarbij een bevoegdheid te

paard zit bij de gemeenschappen en het federale niveau. Hoe gaat u dit aanpakken?

Het geheim akkoord waar de heer Sannen het over had, vind ik tekenend voor deze coalitie. De heer Sannen – ik neem aan dat hij het straks zal kunnen uitleggen – maakt gewag van een geheim akkoord en voert in feite oppositie binnen de meerderheid tegen uw voorstellen, die interessant zijn, maar we zullen zien wat ervan in huis komt. De heer Sannen voert er openlijk oppositie tegen. Ik stel me dus de vraag in veel dossiers en ook in dit dossier hoe uw meerderheid nog aan elkaar hangt. U zegt dat u namens de regering spreekt en ook namens minister Vandembroucke. Ik geloof u, want hij heeft dit denkspoor gelanceerd. Ik stel vast dat zelfs minister Vandembroucke door zijn eigen fractie in dit Vlaams Parlement niet meer wordt gevolgd en wordt onderuitgehaald, want anders kan ik de demarche van de heer Sannen om dit denkspoor helemaal onderuit te halen, niet meer vatten.

Mijnheer de minister-president, u kunt hier vijftien keer komen vertellen dat de regering op dit standpunt staat. Ik geloof u, maar u zult toch stilaan moeten beseffen dat u met een fractie zit die al met een been in de oppositie staat. Op die manier werken is ook niet meer mogelijk. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Rudi Daems: Mijnheer de minister-president, de vraag van 1 miljoen is ondertussen de vraag van 500 miljoen geworden. Ik begrijp enigszins uw houding om het niet te blokkeren en om het mee in de onderhandelingen te stoppen. Ik vermoed zelfs dat u wat dat betreft een mooi 1-2 met premier Leterme hebt afgesproken om dat op die manier te doen. Dat is een vermoeden.

Ik wil het even hebben over het fundamentele debat over de houding van de Vlaamse Regering ten aanzien van bijkomende sociale maatregelen. Uiteraard gaan we het debat daarover voeren bij de begroting. Ik wil wel even de context schetsen waarin de beslissing omtrent de jobkorting tot stand is gekomen. Die is tot stand gekomen in een periode wanneer er nog helemaal geen kredietcrisis was, op een moment dat premier Leterme 2 miljard euro beloofd had voor het welvaartsvast maken van de sociale uitkeringen. Deze situatie is grondig gewijzigd. We zijn nu vijf maanden verder. Ik vraag bij deze nogmaals, mijnheer de minister-president, gezien de precaire situatie waarin we afstevenen op een economische crisis, of het toch niet wenselijk is om in het gat dat premier Leterme laat liggen, te springen en bijkomende sociale maatregelen vanuit de Vlaamse Regering te nemen, onder meer met de 700 miljoen jobkorting die nu aan iedere werkende Vlaming wordt gegeven, voor een aantal doelgroepen die wij ook belangrijk vinden – herinner u het debat over de huurwoningen – die in de kou blijven staan. Ik heb daarop geen duidelijk antwoord gekregen.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister-president, het is niet omdat ik in de oppositie zit dat ik dat zeg, maar ik ben er niets wijzer van geworden. U zegt dat het debat over de federale begroting aan de overkant moet worden gevoerd. Daar ben ik het niet mee eens. Ik zal u nog eens citeren: “De andere overheden, de deelstaten en de lokale besturen moeten een bijdrage leveren opdat we de begrotingsdoelstelling halen, nu en het volgende jaar, opdat we de lasten van de vergrijzing niet op de komende generaties afschuiven”. Er staan ook nog een paar regels in over de staatshervorming.

Waar het mij om gaat, is dat een federale regering 800 miljoen inschrijft om haar begroting min of meer in evenwicht te brengen. Er hoeft voor mij geen geheim akkoord te zijn, het zal een stilzwijgend akkoord zijn, het kan me niet schelen welk akkoord het is. U zegt: laat me dan eens het stuk dat getekend is, zien. Dat is niet relevant. Ik heb goed naar u geluisterd. U geeft eigenlijk geen antwoord. Er zal wel een stilzwijgend akkoord zijn. We spreken elkaar daar nog over, dat wordt over de verkiezingen heen getild. Die 126 miljoen is met een amendement in de begrotingscontrole ondervangen, dat weet u toch? Dat is vorige week in de commissie gebeurd. Wat dat betreft, bestaan er begrotingstechnisch voldoende mogelijkheden om aan de federale overheid tegemoet te komen. Dat is de realiteit. Het zal geen geschreven maar een stilzwijgend akkoord zijn.

De voorzitter: De heer Bourgeois heeft het woord.

De heer Geert Bourgeois: Ik sluit me aan bij de interveniënten. De minister-president is klaar geweest. Er is 800 miljoen euro tekort in de federale begroting. Dat is duidelijk. Uit het antwoord van de minister-president blijkt dit. Er is geen akkoord. Wij geloven dit.

De minister-president spreekt nog eens klare taal waar hij zegt dat de federale overheid Vlaamse bevoegdheden usurpeert. Ik ben het daarmee eens, maar om daaruit af te leiden dat het normaal zou zijn dat we dan ook die uitgaven gaan overnemen zonder overdracht van middelen, dat is niet evident. Dat kan zeker niet op een eenzijdige manier, en zeker ook niet buiten de staatshervorming om.

Tot slot: als er bijkomend geld zou zijn in Vlaanderen, wat nog zal blijken, dan denken wij dat dat niet moet worden geblokkeerd of gereserveerd, maar geïnvesteerd. In deze tijden van economische recessie moet de Vlaamse overheid investeren en zeker niet bijkomende lopende uitgaven doen. De keuze moet duidelijk zijn: zorgen dat er geld in de economie komt. Als er 500 miljoen is, stop ze erbij in de economie.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Voor alle duidelijkheid, mijn fractie is het volmondig eens met de minister-president en de voltallige Vlaamse Regering. Zoals minister Vandembroucke heeft gezegd, is het in deze tijden dat het nodig is de conjunctuur en de recessie te keren, echt onzinnig om te vragen dat het niveau dat bevoegd is om te investeren in logistiek, economie, wetenschapsbeleid en onderwijs, potjes zou gaan maken.

Dit is een onterechte vraag. De discussie die we wel moeten voeren, is hoe dit een hefboom kan zijn naar bijkomende bevoegdheden. Daar staan we achter. Ik ben blij dat dit de houding is van de hele Vlaamse Regering. Daarom stoorde het ons dat sommige fracties het nodig vonden om te spreken over geheime akkoorden. Dat zegt meer over hen dan over ons. Zo werken wij niet, zo doen wij niet aan politiek.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Wij stellen vandaag met zijn allen vast dat het moeizame, het virtuele of zelfs het niet rond krijgen van een federale begroting meer dan ooit bewijst dat een staatshervorming nodig is. Dit is geen conjunctureel verschijnsel. Zelfs in normale omstandigheden wordt het steeds moeilijker. We moeten ons daar vanuit het Vlaams Parlement niet te vrolijk over maken. Er bestaan in dit land geen Vlaamse of federale burgers als de federale overheid de continuïteit van de dienstverlening niet kan verzekeren of door een gebrek aan investeringen bepaalde dingen niet kan doen. Dan zijn ook de Vlamingen daar het slachtoffer van.

Ik wil, mijnheer de minister-president, ook heel duidelijk onderstrepen dat wij als fractie volledig achter u staan. Wij worden daarbij uitdrukkelijk ondersteund door minister Vandembroucke, minister Van Mechelen en de andere ministers in de Vlaamse Regering. U moet nu neen zeggen tegen de vraag vanuit de federale regering, maar in het kader van de dialoog die wij zijn aangegaan en in een breder financieel kader, zelfs mogelijk de herziening van de Financieringswet, of in het kader van het overdragen van bevoegdheden, willen wij praten waarover gepraat kan worden. Dat is de juiste houding. Het niet of moeilijk rond krijgen van de federale begroting is de beste manier om iedereen vandaag te doen inzien dat we er zonder een staatshervorming niet meer uitgeraken.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, ik weet niet of u gisteren de heer Leterme hebt gehoord. In Terzake zei hij heel zelfverzekerd: "Wij hebben nu, en we zijn nog maar oktober, onze 360 miljoen euro al toegezegd gekregen."

Ik heb daarover geen enkele formele beslissing van de Vlaamse Regering gevonden. Maar wij hebben net de

uitleg gekregen hoe dit is gegaan. Met dezelfde fermeheid verkondigde de heer Leterme gisteren dat er ook voor die 500 miljoen euro een oplossing zal zijn. En hij zei dat het maar moet tegen eind 2009. Ik wil waarschuwen dat hetzelfde sluipende proces, dat heeft plaatsgehad zonder enige formele beslissing en waarmee wij zijn tegemoetgekomen aan de federale vraag, waarschijnlijk volgend jaar opnieuw zal plaatsvinden. Als men geen oplossing vindt voor de terechte vraag van de Vlaamse Regering ben ik er bijna van overtuigd dat de cenakels van CD&V en Open VLD ervan uit zullen gaan dat men er wel een mouw aan zal passen. Die kans is groot, en die mogelijkheid hebben ze.

Ik kan me niet indenken dat premier Leterme een begroting naar voren schuift waarin 800 miljoen euro niet gedekt zou blijken als puntje bij paaltje komt. Hij gaat ervan uit dat die 800 miljoen euro gedekt zullen zijn.

Ik hoop, mijnheer de minister-president, dat het officiële standpunt, dat wij tot nu toe hebben verdedigd, niet enkel windowdressing is. Wij willen het blijven verdedigen. Wij willen niet hardvochtig zijn: wij willen 500 miljoen euro ten dele ter beschikking stellen. Niet in de zin van reserveren: wij willen taken en opdrachten die nu op federaal niveau gebeuren maar die eigenlijk bij de regio's en de gemeenschappen horen, naar ons toe halen en gedeeltelijk helpen financieren. Dat is een terechte benadering. Dat creëert meer zuiverheid en meer homogeniteit in de bevoegdheden. Die inhoudelijke lijn ondersteunen wij.

Het zou trouwens totaal fout zijn, mijnheer de minister-president, om in een opkomende recessie 500 miljoen euro gewoon te reserveren, gewoon op te potten. Alle verantwoordelijken zeggen overal, zelfs in de Verenigde Staten, dat we nu moeten investeren. Wij willen een investeringsregering zijn.

We doen dat ook in de begroting. Het lijkt me logisch dat Vlaanderen die 500 miljoen euro volgend jaar investeert. Ik steun de lijn van deze regering, maar ik ben bang dat als we geen resultaten bereiken met het overleg, er eind 2009 een mouw aan zal worden gepast.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Sannen, angst is een slechte raadgever. Ik begrijp dat u zich probeert thuis te voelen in de cenakels van CD&V en Open VLD omdat u de gedachtegangen daar probeert te detecteren. Er is geen geheim akkoord, er is geen akkoord. Er is dus een probleem met die 800 miljoen euro. De heer Gatz heeft het juist gezegd, we willen daarover onderhandelen en dat zal de volgende weken en maanden gebeuren.

Mijnheer Van Hauthem, u hebt gelijk. Brussel heeft gezegd: "We kunnen dat niet." Ook daar zullen we nagaan wat de gevolgen zijn. Men vraagt dat aan alle

gemeenschappen en gewesten, er is er al één die zegt: “Wij kunnen niet.” In de komende weken en maanden zullen we weten hoe zich dat verder ontwikkelt.

Alles hangt aan alles, alles is één geheel. In de gemeenschapsdialoog wordt gesproken over bevoegdheden. Daar willen we onverkort gaan voor een grondige staatshervorming, wat in dit parlement uitvoerig is besproken.

Mijnheer Daems, in het debat over de begroting 2009 laat u uitschijnen dat er geen sociale aspecten in zouden zitten, dat er alleen maar jobkorting in zit. Ik heb verwezen naar het Zorgfonds, naar energiebesparende maatregelen voor mensen die het moeilijk hebben. Het is een geheel. U licht er één zaak uit en zegt ‘rebus sic stantibus’. De omstandigheden zijn gewijzigd, u moet dit herzien. Als we de begroting 2009 in al zijn facetten toelichten en bespreken, dan moet duidelijk zijn dat het ook een sociale begroting is met heel veel aandacht voor de zwakkeren. Ik stel voor dat het debat daarover wordt gevoerd.

Mijnheer Bourgeois, ik begrijp dat u ons standpunt bijtreedt. We hebben neen gezegd tegen de vraag naar 800 miljoen euro in totaal en 500 miljoen euro aan Vlaanderen. We willen daar verder over spreken zoals gepland.

Mijnheer Peumans, ik heb gezegd dat er geen akkoord is. Als er geen akkoord is, dan moet u in het federale parlement vragen stellen over de federale begroting. Ik zeg u alleen maar dat over wat aan ons is gevraagd, er geen akkoord is afgesloten. Als we daarmee akkoord zouden gaan, zullen we dit in het parlement uitgebreid bespreken.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijn naam is hier een aantal keren genoemd. Ik wil iets zeggen en misschien ook een oproep doen. Het gaat over een kwestie die heel belangrijk is voor de welvaart en het welzijn van de mensen in Vlaanderen, en niet alleen in Vlaanderen. Het debat is geen debat van oppositie tegen meerderheid, want als we het de federale regering in de komende jaren moeilijk willen maken, dan moeten we nu zeggen dat we eenmalig geld zullen oppotten in Vlaanderen. Dat lost niks op. Het is niet alleen eenmalig, het is ook zinloos. Dan komen we in 2010 in nog grotere moeilijkheden.

Het is alsof je een bedelaar zou tegenkomen die zegt: “Ik heb grote nood” en wij zeggen: “Dat is heel goed, wij zullen het geld dieper in onze portemonnee wegstoppen.” Dat willen we natuurlijk niet. We willen structureel, duurzaam en zinvol helpen. Dat betekent dat we nadenken over welke facturen we kunnen overnemen. Dat kunnen we ook doen zonder zelfs iets te wijzigen aan bijzondere wetten of Grondwet omdat er

bevoegdheden zijn waar we samen aan bezig zijn en waardoor bovendien het beleid vaak niet zo goed is.

Ik pleit er dan ook voor dat we een hand uitsteken om structureel en zinvol te helpen. Soms moet men begrip hebben voor het feit dat men in een begroting eenmalige maatregelen neemt. Daar heeft men mij nog nooit iets in het openbaar over horen zeggen. Maar eenmalige en zinloze maatregelen, daar moeten we niet aan meedoen. Misschien zou het een goede oppositie zijn om te zeggen dat we akkoord gaan met eenmalige en zinloze maatregelen. Dit is echter een debat dat de scheidingslijnen tussen oppositie en meerderheid zou moeten overstijgen.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, ik kan uw redenering gedeeltelijk volgen, maar dan op voorwaarde dat die een hefboom is om effectief bevoegdheden en middelen over te hevelen. U wilt de federale begroting helpen door de usurpatie, dixit minister-president Peeters, van bevoegdheden. Om daar een einde aan te maken wilt u zelf de verantwoordelijkheid nemen. De vraag is wel hoe u de andere gewesten en gemeenschappen daar zult van overtuigen. Als het een hefboom is in de discussie over de staats-hervorming, dan kan ik u volgen.

Met de 361 miljoen euro waarvan gezegd was dat ze niet zou worden gereserveerd, heeft men de federale begroting toch onrechtstreeks geholpen.

Mijnheer de minister-president, minister Vandenbroucke, u weet zeer goed dat de andere gemeenschappen en gewesten dat geld niet hebben. Paars is begonnen met het voeren van een grootstedelijk beleid op federaal gebied. Aan de andere kant van de taalgrens had men het geld niet om dat te doen. Ik wens u dan ook veel succes als u daar de andere gewesten en gemeenschappen wilt in meetrekken.

Ik hoor de fractievoorzitter van Open Vld en CD&V zeer graag toegeven dat de federale begroting niet in evenwicht is. Dat hebben zij met zoveel woorden gezegd. Mijnheer Gatz, mijnheer Caluwé, ik neem aan dat Open Vld en CD&V de begroting niet zullen goedkeuren. Het is echter gemakkelijk om dat hier te komen zeggen. Ik herinner me nog de woorden van de heer Denys toen hij hier oppositiefractie-leider was. Hij zei dat het gemakkelijk was in dit Vlaams Parlement de stoere uit te hangen en aan de andere kant van de straat iets anders te verkondigen. U hebt nu de kans om het te bewijzen. Geef de boodschap door aan uw federale collega's. Ik neem aan dat zij morgennacht in de Kamer het vertrouwen in de regering-Leterme niet zullen bevestigen.

Mijnheer Bourgeois, ik vind dat u gelijk hebt. Er moet me echter iets van het hart. In 2005 was de heer Leterme minister-president en kreeg hij de vraag om

bepaalde sommen geld te reserveren. Het ging toen om 145 miljoen euro. In ruil daarvoor mocht hij het jaar nadien de eigen begrotingsnorm wat versoepelen. De N-VA zat toen in de regering, maar heeft toen nagenoeg geen enkele voorwaarde gesteld.

De heer Rudi Daems: Ik stel vast, onder meer door de antwoorden van de fractieleiders van Open Vld en CD&V, dat het debat eigenlijk nog een stuk virtueel is geworden dan het al was.

De heer Jan Peumans: Het feit dat de drie fractieleiders van de meerderheidspartijen hier het woord hebben genomen, wijst erop dat over dit onderwerp een actualiteitsdebat zou moeten worden gehouden. Dat verhaal blijft terugkomen.

Zoals de heer Van Hauthem heeft gezegd, is het belangrijk dat we alle elementen in het debat naar voren kunnen brengen. Mijnheer de minister-president, met een actuele vraag is dat een beetje moeilijk.

Mijnheer Gatz, daarnet had u het over een virtuele federale begroting. Het is inderdaad een virtuele begroting. Ik denk ook dat men een virtueel geheim akkoord heeft afgesloten. Ik denk dat alles hier virtueel is.

Mijnheer Gabriels, als burgemeester moet u toch weten dat als u inkomsten of uitgaven inschrijft waarvoor u geen garantie hebt, dezelfde ministers van deze Vlaamse Regering u terug zullen fluiten. Hier schrijft men 800 miljoen in. Dat bedrag is virtueel. Men weet niet of men ze al dan niet zal krijgen. Als dat goed bestuur is, dan bedank ik daarvoor. *(Applaus bij het Vlaams Belang en de N-VA)*

De heer Geert Bourgeois: Mijnheer Van Hauthem, u gaat wat kort door de bocht. In 2005 werd er inderdaad een akkoord gesloten. Het had als bedoeling dat de Vlaamse Regering die centen later zou uitgeven. De begroting van 2009 is een expansieve begroting. We hebben toen gezegd dat we zouden bezuinigen om tijdens het einde van de regeerperiode beter te investeren. Die begroting is expansief. Het gaat om 2,8 procent. Dat is veel meer dan de reële groei. Uw redenering gaat dan ook helemaal niet op. Dat is een totaal ander debat.

De voorzitter: De heer Gabriels heeft het woord.

De heer Jaak Gabriels: Mijnheer Peumans, er is natuurlijk een verschil tussen virtueel en reëel. Ondertussen hebben minister-president Peeters en ook andere ministers antwoorden gegeven op de verschillende vragen van de oppositie. Dat is de realiteit. Dat is veel belangrijker dan al de speculaties die aan de andere kant worden gemaakt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de betekening van oude vonnissen betreffende weekendverblijven door de Bouwinspectie en de aangekondigde decretale oplossingen voor regularisatie ervan

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, door de enorme vertraging – een vertraging van bijna drie jaar – van het nieuwe ontwerp van decreet betreffende de ruimtelijke ordening zijn er nog heel wat al dan niet permanente bewoners van weekendverblijven die in een zekere mate van rechtsonzekerheid leven. Bijna dagelijks, zoals onlangs ook in Stekene, worden door de Vlaamse Bouwinspectie oude vonnissen uit de kast gehaald. Sommige ervan zijn meer dan 20 jaar oud. Ze worden opnieuw betekend aan de nieuwe eigenaar met de bedoeling de verjaring te stuiten.

Mijnheer de minister, ondertussen zijn er heel wat van die verblijven van eigenaar veranderd of is de oorspronkelijke eigenaar al lang overleden. Het gebeurt wel eens dat de betrokken notaris in bepaalde gevallen 'vergeten' is om het vonnis tot afbraak te vermelden in de verkoopakte. U zult wel begrijpen dat het voor de nieuwe, nietsvermoedende eigenaar, die te goeder trouw gehandeld heeft, een dergelijk vonnis natuurlijk aankomt als een donderslag bij heldere hemel. Schrijnend is ook het geval waarbij een vonnis wordt betekend voor een weekendverblijf dat gelegen is in een gebied waar een planologische regularisatie door middel van provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen mogelijk is.

Mijnheer de minister, is het niet mogelijk om, in afwachting van de adviezen van de Raad van State en van het debat dat binnenkort in het Vlaams Parlement wordt gehouden, een communicatiebeleid uit te stippelen voor de eigenaars van die weekendverblijven die nu geconfronteerd worden met die stokoude vonnissen en minstens twijfels hebben over wat er staat te gebeuren?

Een ander probleem is dat van de kustgemeenten zoals Koksijde, Nieuwpoort en Middelkerke. Ze vragen aan de West-Vlaamse provincieraad hoever het nu staat met de afhandeling van het probleem van de weekendverblijven op hun grondgebied.

De provincie West-Vlaanderen kan op dit ogenblik echter niets doen. De provincie kan geen initiatieven ontwikkelen. De provincie kan geen provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen (PRUP's) voor die clusters opstellen. Ze wacht immers nog steeds op de

randvoorwaarden van het Vlaamse Gewest. Op dit vlak blijft het Vlaamse Gewest in gebreke.

Mijnheer de minister, wanneer mag de provincie West-Vlaanderen die randvoorwaarden nu eindelijk verwachten?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw de voorzitter, we hebben duidelijk afgesproken dat we het decreet in de loop van deze legislatuur maar eenmaal zouden herzien. Het zou dan om een grondige herziening gaan. Dit zal trouwens meteen de twintigste wijziging van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening sinds 18 mei 1999 zijn.

De oplossing voor de problematiek van de weekendverblijven is gekend. We voorzien eerst in een maximale planologische oplossing voor de weekendverblijven en in het bijzonder voor de permanent bewoonde weekendverblijven. Hiervoor heeft het Vlaamse Gewest een afweging voor alle vijf provincies, met inbegrip van West-Vlaanderen, uitgevoerd. Die afweging dateert van meer dan een jaar geleden en stelt de provincies perfect in staat uitvoeringsplannen op te stellen. De meeste provincies zijn hier trouwens mee bezig. Dit geldt niet het minst voor onze eigen provincie, Antwerpen, waar drie pilootgemeenten zijn aangeduid.

In afwachting van de afwerking van de PRUP's wordt tot 30 april 2015 een tijdelijk woonrecht toegekend. Dit betekent dat elk provinciebestuur tot 30 april 2015 tijd heeft om een PRUP op te stellen. Tot dan is een tijdelijk woonrecht van kracht. Voor de weekendverblijven die niet planologisch kunnen worden geregulariseerd, ontstaat een aanvullend woonrecht tot 31 december 2029. Voor de weekendverblijven die het voorwerp van een uitvoeringsplan uitmaken, kan dit aanvullend woonrecht eenmalig tot 31 december 2039 worden verlengd. Die laatste verlenging is, met betrekking tot het voortbestaan van die weekendverblijven, uitdovend van aard.

Er is, met andere woorden, een planologische oplossing. Er komt, in navolging van wat we voor de caravans hebben gedaan, een decretaal woonrecht. Op die manier kunnen we het probleem oplossen.

Wat de notariële akten betreft, is artikel 137 van het decreet zeer duidelijk. Volgens dit artikel moet in elke notariële akte melding van eventuele processen-verbaal worden gemaakt. Het decreet gaat trouwens nog een stap verder. Indien met betrekking tot de opgelegde herstelmaatregel een rechterlijke uitspraak tot stand is gekomen, moet een aanvullende akte tussen de koper en de verkoper worden opgesteld. Die aanvullende akte betreft de verplichting die in de door de rechter uitgesproken herstellvordering is opgelegd. Hierover kan geen

onduidelijkheid bestaan. Artikel 146 van hetzelfde decreet betreft de informatieplicht. Indien iemand op dit vlak in gebreke blijft, kan een boete van minimaal 2000 euro tot 400.000 euro worden opgelegd.

Tot slot wil ik erop wijzen dat het de bedoeling is een vrij brede informatiecampagne te voeren om deze rechtsonzekerheid weg te werken. Daarvoor wordt momenteel een brochure opgesteld. Die brochure kan echter pas na de goedkeuring van de decreetswijziging door het Vlaams Parlement worden gepubliceerd.

De heer Pieter Huybrechts: In dat geval blijven we in blijde verwachting. Ik kijk met plezier naar dat grondig debat uit. Mij lijkt het alvast nodig een dergelijk debat te voeren.

Volgens de minister kan de brochure pas na de uitvoering van het nieuwe decreet betreffende de ruimtelijke ordening worden verspreid. Mijns inziens moet ten aanzien van bepaalde groepen nu al een communicatiebeleid worden gevoerd. Bepaalde mensen leven nu om een of andere reden met een grote mate van rechtsonzekerheid. Ze weten niet meer hoe de vork in de steel zit.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, ik heb de minister in de loop van de voorbije zomer al een schriftelijke vraag over de problematiek van de weekendverblijven gesteld. Een belangrijk element in de discussie over deze concrete problematiek en over het uitdovend karakter van het oneigenlijk gebruik is vandaag nog niet aan bod gekomen. We worden momenteel immers nog steeds met een toenemende instroom in de zones met weekendverblijven geconfronteerd. De lokale besturen zijn verplicht die nieuwe bewoners voorlopig in te schrijven.

Als we concrete oplossingen willen voor deze problematiek, is dit ook een zeer belangrijk gegeven dat mee moet worden opgenomen om naar dat uitdovende karakter te kunnen gaan.

Het gaat hier voor een deel over federale materie. Het is dan ook belangrijk dat u hierover met de minister van Binnenlandse Zaken overleg pleegt, om te kijken hoe dit kan worden opgelost. Heeft dat overleg al plaats gehad? Zo nee, voor wanneer is het gepland?

Minister Dirk Van Mechelen: Het woonrecht is natuurlijk geconditioneerd door een aantal voorwaarden. Eén: er is een maximum van 300 kubieke meter. Twee: het moet vanzelfsprekend over een hoofdzakelijk vergund weekendverblijf gaan. Drie: het moet vanaf 1 januari 2008 bewoond zijn.

Mevrouw De Wachter, ingevolge een gesprek dat ik had met de burgemeester van Herselt hebben wij

decretaal ingeschreven dat, wanneer het woonrecht komt te voorvallen door een van de daarnet geciteerde condities, de burgemeester conform de nieuwe Gemeentewet over de mogelijkheid zal beschikken om een woonverbod uit te spreken. We zullen de burgemeester dus decretaal machtigen om op te treden en het woonrecht te schorsen.

Mijnheer Huybrechts, de Raad van State had, na twee aanvragen tot verlenging, beloofd om het advies uiteindelijk tegen 15 oktober uit te brengen. Dus wie weet krijgen we dit weekend witte rook.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de mogelijke effecten van de kredietcrisis op de inhaalbeweging inzake schoolinfrastructuur

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, bij het begin van deze legislatuur werd de grootste operatie ooit inzake scholenbouw in Vlaanderen aangekondigd. Er zou daarvoor via een pps-formule 1 miljard euro extra worden vrijgemaakt. De reguliere financiering voor scholenbouw zou bovendien jaar na jaar verder worden verhoogd.

De oorspronkelijke timing was als volgt: de eerstesteenleggingen waren gepland voor het begin van de legislatuur, tegen het einde van de legislatuur zouden de eerste scholen worden geopend. Dat werd ons in 2004 toch voorgespiegeld.

We weten dat de timing ondertussen verder is aangepast. Op 30 maart 2007 selecteerde de Vlaamse Regering vier groepen. Op 19 juli 2007 werd het bestek op basis waarvan men moest inschrijven, goedgekeurd door de Vlaamse Regering. En voor 30 november 2007 hebben die vier groepen zich dus ingeschreven. De groepen bestaan uit financiële instellingen en belangrijke groepen inzake bouw. Het betreft fundamenteel niet alleen een operatie voor financiering, maar ook van risicopooling, in die zin dat de onderhoudskosten voor de eerste 30 jaar mee verzekerd worden.

Enkele maanden geleden hebt u aangekondigd dat de beslissing met betrekking tot de toewijzing in deze periode zou worden genomen. Vanmorgen lazen we in een gezaghebbende Vlaamse krant bovendien dat een

van de financiële groepen intussen zou hebben afgehaakt. Daarom heb ik de volgende vragen. Wat is de stand van zaken? Zijn er ten gevolge van de financiële crisis inderdaad bijsturingen nodig? Mogen wij erop rekenen dat het Vlaams Parlement, en zeker de commissie voor Onderwijs, rechtstreeks door u wordt geïnformeerd over de kwestie, en niet via de krant? Dit is immers de belangrijkste operatie inzake Onderwijs van de laatste decennia.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer De Meyer, wij gaan inderdaad 211 scholen bouwen in een inhaaloperatie waarvoor we 1 miljard willen ophalen. We willen dat doen met een private partner.

Ik denk niet dat ik ooit heb gezegd dat we de eerste stenen zouden leggen in het begin van de legislatuur.

De heer Jos De Meyer: Toch wel, mijnheer de minister, anders zou ik het hier niet zeggen. Ik zal u het verslag bezorgen.

Minister Frank Vandenbroucke: Aan het begin van de legislatuur moesten we nog bedenken hoe we de constructie zouden maken. Dan konden we dus moeilijk al stenen leggen. Maar dat heeft nu weinig belang.

Ik heb wel altijd gezegd dat ik mij niet zou laten opjagen, om te vermijden dat ik door overhaasting domme beslissingen zou nemen. Ik wil verstandige beslissingen nemen, en overhaasting is daarbij niet mogelijk.

Vandaag zijn we de BAFO grondig aan het bekijken. Dat is een grondige fase van het proces. De geïnteresseerde private partners hebben hun Best and Final Offer uitgebracht. De aanbestedende dienst AGION is dat aanbod zeer grondig aan het analyseren. Zo worden er bijvoorbeeld ook bijkomende vragen aan de geïnteresseerde privépartners gesteld. Een heel belangrijke vraag is of ze zich echt wel engageren, of er een echte verbintenis aan te pas komt.

We kunnen ze binnenkort wel krijgen, en we zullen binnen enkele weken wel beslissen omdat er voor deze PPS inderdaad een dubbel stel waarborgen geldt, waar de Vlaamse Gemeenschap achter staat. In de eerste plaats krijgt de DBFM-vennootschap die we willen oprichten, een gemeenschapswaarborg voor de lening die de vennootschap aangaat. Vervolgens zal de Vlaamse Gemeenschap ook borg staan voor dat deel van de beschikbaarheidsvergoedingen die ten laste vallen van de inrichtende macht. U weet dat we een stel van dubbele waarborgen hanteren. Dat betekent dat dit voor een privéfinancier wel interessant is.

Ik heb er dus goede hoop op om een privéfinancier te vinden die met ons tot op het einde van het proces gaat en zich effectief verbindt. Ik hoop ook binnen enkele weken aan de Vlaamse Regering een voorstel te kunnen voorleggen. Daar zit nu ook wat vertraging op. Ik had gezegd in de loop van september, maar we zijn nu al oktober. Dat heeft te maken met de financiële crisis. Ik wil nu tijdens deze periode van financiële crisis dubbele voorzichtigheid in acht nemen. Ondanks de turbulente tijden op de markten ga ik ervan uit dat we met deze dubbele waarborgen van de Vlaamse overheid, een privéfinancier zullen vinden.

De heer Jos De Meyer: Ik wil u zeker niet beschuldigen van dwaze beslissingen, mijnheer de minister. Deze ervaring hebben we niet, en zo ziet u er ook niet uit. Ik zal u het verslag bezorgen waaruit ik heb geciteerd.

Mijn vraag blijft of het, zoals het vandaag in de kranten staat, inderdaad correct is dat een van de groepen effectief heeft afgehaakt. Het zou nuttig zijn de correcte informatie van u te kunnen krijgen.

Ten slotte blijf ik met de vraag zitten of we erop mogen rekenen u dat het Vlaams Parlement, en zeker de commissie voor Onderwijs, over deze bijzonder belangrijke operatie zult informeren, en we het nieuws niet via de kranten moeten vernemen.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Ik heb het voorgesteld aan de voorzitter van de subcommissie voor Financiën, mevrouw Eeckhout. We hebben volgende dinsdagmiddag een onderhoud met de minister-president, en het is in deze tijden van financiële crisis relevant om te kijken wat de consequenties van de hele financiële crisis zijn op het vlak van de alternatieve financieringen die nog op stapel staan. Het gaat niet alleen over de schoolinfrastructuur, maar ook over de Oosterweelverbinding, Via Invest en nog andere projecten.

Aangezien er wel wat mensen bij de BAFO betrokken zijn, vermoed ik dat zich toch problemen zullen voordoen. We willen graag de repercussie van de financiële crisis kennen. Misschien is dat niet het geval voor de scholenbouw, maar wel voor andere dossiers.

Minister Frank Vandenbroucke: Op uw vraag kan ik moeilijk vooruitlopen, mijnheer Peumans. Niemand kan dat op dit ogenblik. Er zijn drie Best and Final Offers binnengekomen. Eén groep heeft intussen afgehaakt.

We zijn de Best and Final Offers aan het bekijken. Van zodra er een helder en duidelijk engagement is dat we tot op het bot hebben geanalyseerd en waarvan we tot de conclusie zijn gekomen dat het een goed engagement is,

nemen we dat op. En dan zal in de praktijk blijken dat er geen problemen zijn of waren.

Ik heb er goede hoop op dat we voor de pps in de scholenbouw geen problemen zullen tegenkomen omwille van het dubbele stel van waarborgen dat erachter zit. De overheid waarborgt zowel de globale lening die de op te richten vennootschap aangaat – dat miljard euro –, als het deel dat door de inrichtende machten van de scholen zelf zal moeten worden opgehoest om de beschikbaarheidsvergoeding gedurende dertig jaar te betalen. Het is, zeker gezien de onzekerheden van de markt, een sterk punt voor de financiers.

Mijnheer De Meyer, op uw vraag ga ik voorzichtig antwoorden. U hebt enerzijds gevraagd of het juist is dat er een kandidaat heeft afgehaakt. Ja, dat is juist. Ik dacht, eerlijk gezegd, dat ik dat zelfs al eens had gezegd in de commissie voor Onderwijs, maar ik kan mij vergissen. Er zijn er nog drie die een BAFO hebben ingediend.

Dan vraagt u of we eerst de commissie voor Onderwijs kunnen informeren. Ik durf u dat eigenlijk niet beloven, want er is hier een aanbestedende dienst. Dat is AGION, en ik moet de beslissing van AGION aan de regering voorleggen om die formeel te vatten. Dan behoort het eigenlijk tot het publieke domein. De agenda van de regering is publiek, vanaf dat moment geldt de openbaarheid van bestuur, dus ik kan u niet beloven dat dat niet in het publieke domein komt op het ogenblik dat de regering dat bevestigd heeft. Maar ik wil me engageren. Ik zal proberen het zo te organiseren dat u allen daar elektronisch meteen van wordt verwittigd.

De heer Jos De Meyer: We nemen kennis van het engagement van de minister en volgen dit dossier hier uiteraard verder op.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Sauwens en Joris Vandenbroucke, mevrouw Annick De Ridder, de heer Jos De Meyer, mevrouw Fientje Moerman en de heer Bart Martens tot besluit van de op 30 september 2008 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de mogelijke afschaffing van overwegen in het kader van het Spartacusplan – 1838 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

92 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
54 leden hebben ja geantwoord;
9 leden hebben neen geantwoord;
29 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jan Peumans tot besluit van de op 30 september 2008 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de mogelijke afschaffing van overwegen in het kader van het Spartacusplan – 1842 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
9 leden hebben ja geantwoord;
60 leden hebben neen geantwoord;
29 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Katleen Martens en de heren Thieu Boutsen, Leo Pieters en Pieter Huybrechts tot besluit van de op 30 september 2008 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de mogelijke afschaffing van overwegen in het kader van het Spartacusplan – 1844 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Mevrouw Martens heeft het woord.

Mevrouw Katleen Martens: Mevrouw de voorzitter, ik zou graag even een toelichting geven bij onze motie.

In dit dossier spelen drie algemene principes. Het eerste principe is dat er een ontsluiting moet komen van het noordoosten van Limburg. Ik denk dat we het daar allemaal over eens zijn, over alle partijgrenzen heen.

Het tweede principe dat het Vlaams Belang hanteert in deze Spartacuskwesitie is dat de best passende oplossing voor die ontsluiting moet worden gezocht. We vinden het verstandiger om pas een uitspraak te doen over welke vervoersmodaliteit het beste is na een grondig en eerlijk onderzoek, waarin alle alternatieven worden onderzocht.

In de andere moties staan toch wel een aantal botsende principes. Zo wordt gevraagd om lijn 1 stop te zetten zolang nog niet alle onderzoek is uitgevoerd, maar tegelijkertijd wordt gevraagd om lijn 20 opnieuw op te starten, zonder enige vorm van voorafgaand onderzoek. Dat is zeer ambigu. Bovendien wordt in een motie zelfs verkeerdelijk gesproken over lijn 2, waar het lijn 3 moet zijn.

Het derde principe dat het Vlaams Belang volgt in het Spartacusdossier, is dat van de financiële billijkheid. We moeten toestanden zoals in het BAM-dossier, absoluut trachten te vermijden. Wanneer we echter de evoluties in dit dossier bekijken, lijkt het hier helaas naar af te glijden.

Een financiële billijkheid houdt ook in dat de betrokken gemeenten – Diepenbeek om er één te noemen – capabel moeten zijn om de gevraagde lasten te dragen en bereid zijn die lasten te dragen omdat ze in verhouding tot de beoogde opbrengst zouden staan.

In onze motie willen we ook Vlaanderen oproepen om desnoods het heft in eigen handen te nemen.

Ironisch wordt in sommige moties ook gevraagd om lijn 20 te reactiveren. De NMBS – de oude, logge, federale koe – heeft al duidelijk te kennen gegeven dat dit onbespreekbaar is. Indien die heropening toch de beste oplossing zou blijken te zijn en de NMBS blijft dwarsliggen, dan moeten we desnoods de NMBS maar splitsen. Iets wat wij als Vlaams Belang al lang vragen. Het kan niet dat een oude Belgische tante de belangen van Vlaanderen schaadt en blijft schaden, want dat is precies wat de NMBS doet in dossiers als de IJzeren Rijn, als het Spartacusplan, als nog zovele andere dossiers, namelijk Vlaanderen groeikansen ontnemen.

Daarom moet de Vlaamse overheid extra alert zijn tijdens de bespreking met de betrokkenen. De Vlaamse

overheid moet een leidende en coördinerende rol op zich nemen. Ze moet erover waken dat alle partijen hun verantwoordelijkheid nemen, wat Infrabel bijvoorbeeld in dit dossier niet doet. Infrabel grijpt het Spartacusplan aan om werken aan overwegen, die ze zelf al lang hadden moet uitvoeren, op Vlaamse kosten te realiseren. Dit is de wereld op zijn kop. Dit is het oude, Belgische getouwtrek. Infrabel en NMBS moeten zich ook schikken naar de Vlaamse prioriteiten.

Ook moet de Vlaamse overheid haar verantwoordelijkheid nemen tegenover de Vlaamse gemeenten en ervoor zorgen dat zij geen financieel slachtoffer worden van de Vlaams-Belgische politiek.

Tot slot, Spartacus leidde een slavenopstand die letterlijk alle richtingen in het Romeinse Rijk uitging. Het Vlaams Belang wenst dat het Spartacusplan voor Limburg slechts één richting uitgaat: op een economisch verantwoorde manier een betere ontsluiting van Limburg bewerkstelligen, zonder financiële slachtoffers. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, ik was niet van plan om iets te zeggen, maar omdat mevrouw Martens wijst op die beroemde lijn 20A, doe ik het toch.

Als je de optelsom maakt van de investeringskosten die voor dit project geraamd zijn, dan zijn die gestegen van 136 tot 143 miljoen. Intussen raamt men de kosten tussen 196 miljoen en 561 miljoen euro.

Wij vragen dat er eerst een maatschappelijke kosten-batenanalyse zou worden gemaakt, wat de overheid zelf ook vraagt. Daarna moet er een risicomonitoring gebeuren, conform het decreet dat dit parlement heeft aangenomen. In afwachting daarvan moeten alle werkzaamheden aan de lijn Hasselt-Maastricht – die trouwens geen prioriteit is – opgeschort worden. We vragen dus een toepassing van het decreet dat in 2002 is goedgekeurd, waarbij de prefinanciering van de opening van lijn 20A wordt gegeven. De Spoorwegen hebben er indertijd onderzoek naar gedaan: men kan deze lijn snel in dienst nemen door een dieseltractie te installeren. Men kan dus beter eerst eens bekijken hoe men Hasselt met Maastricht via een dieseltractie kan verbinden en hoeveel reizigers dat oplevert, want de cijfers die men vooropstelt, lijken me fel overdreven.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mevrouw de voorzitter, ik wil natuurlijk ook reageren. Ik had mijn betoog willen beperken tot het voorstellen van mijn motie. Ik wil alleszins benadrukken dat we helemaal niet tegen mobiliteit zijn, en zeker niet tegen de versnelling van de mobiliteit

in Limburg. We kiezen voor een heropening van NMBS-lijn 20, via prefinanciering. We volgen wat dat betreft enigszins de heer Peumans. In tegenstelling tot wat wordt beweerd, is er ter zake wel een berekening gebeurd. De conclusie is dat die lijn 20 slechts een tiende zou kosten van de voorgestelde Spartacus 1-lijn van Hasselt naar Maastricht, namelijk 20 miljoen euro. Het gaat inderdaad over slechts 8 kilometer, zodat er een versnelde ontsluiting zou komen van Vlaams-Limburg naar Maastricht.

Het geven van de prioriteit aan het ontsluiten van de verbinding Hasselt-Maastricht is ons helemaal niet duidelijk. We weten niet waar dat wordt gehaald. Iedereen in Limburg weet dat Noord-Limburg naar Midden-Limburg versneld moet worden ontsloten. Oost-Limburg hangt daar ook aan vast. Of dat nu lijn 2 of 3 van Spartacus is, laten we in het midden. Noch de tracés noch de berekening zijn op dit ogenblik immers gekend. Er is dus nog niet geweten wat het Spartacusplan in totaal zal kosten. Dat is een heel belangrijk punt. Er wordt gesproken over een pps-constructie, waarbij 74 procent zal worden gehaald bij een privé-investeerder. Die zou zich verbinden, van vijf tot dertig jaar, tot een constructie waarbij hij bepaalde garanties op tafel moet leggen. We vragen ons af voor welk soort cijfermateriaal dat engagement en die garanties zullen gelden, daar het volledige Spartacusplan eigenlijk nog niet kan worden begroot. De kostprijs voor lijnen 2 en 3 zijn nog niet gekend, laat staan dat dit voor lijn 1 van Hasselt naar Maastricht gekend is.

Hasselt-Maastricht behoort dus niet tot de prioriteiten. Het openstellen van NMBS-lijn 20 van Hasselt naar Maastricht is prioritair om een bijkomende reden. Zo zullen we immers ook rechtstreeks de haven van Antwerpen ontsluiten. Dat is een belangrijk element. Het goederenvervoer van Antwerpen naar het Ruhrgebied kan zo worden versneld. Nu gaat dat via Luik, via een omweg van 130 kilometer. De IJzeren Rijn wordt inderdaad ook geblokkeerd. Dat is een belangrijk punt.

We weten dat de Walen ter zake dwarsliggen en zelfs gaan lobbyen in Nederland en Duitsland wat dat punt betreft. Er is dus een ontsluiting, rechtstreeks van Antwerpen naar het Ruhrgebied. We weten ook dat de Russen ondertussen bezig zijn hun spoorinfrastructuur aan te passen aan de Europese. Daardoor komt er een versnelde verbinding en ontsluiting naar Peking. Dat is niet onbelangrijk. Zo krijgen we een tijdswinst van veertien dagen ten opzichte van het zeevrachtvervoer.

Zolang er nog geen definitieve cijfers bekend zijn over de kostprijs van lijn 1 van Spartacus, willen we het huidige Spartacusplan bevriezen of eventueel stilleggen, tot er duidelijk cijfermateriaal voorhanden is, en er een duidelijk onderzoek is verricht naar lijn 20 van de NMBS.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
69 leden hebben neen geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer John Vrancken tot besluit van de op 30 september 2008 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de mogelijke afschaffing van overwegen in het kader van het Spartacusplan – 1845 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
2 leden hebben ja geantwoord;
68 leden hebben neen geantwoord;
30 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Eloi Glorieux, Rudi Daems en Jan Peumans tot besluit van de op 30 september 2008 door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de verklaringen van de minister betreffende de aan ons land toegewezen streefcijfers inzake broeikasgasreductie en hernieuwbare energie – 1839 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
12 leden hebben ja geantwoord;
62 leden hebben neen geantwoord;
28 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 22 oktober 2008 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.16 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Hans Schoofs, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijk, Wim Van Dijk, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Dominique Guns, Frans Peeters, Joke Schauvliege, Francis Vermeiren: gezondheidsredenen;

Johan Sauwens, Herman Schueremans, Paul Wille: buitenslands;

Carl Decaluwe: ambtsverplichtingen;

Jacky Maes: familieverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Margriet Hermans, Chokri Mahassine, Miet Smet, Jos Stassen.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Gilbert Bossuyt, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Dirk De Cock, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Hans Schoofs, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany

Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Geert Bourgeois, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Mark Demesmaecker, Jan Peumans, Helga Stevens, Kris Van Dijck, Jurgen Verstrepen, John Vrancken

ONTHOUDINGEN:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Rudi Daems, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Geert Bourgeois, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Mark Demesmaecker, Jan Peumans, Helga Stevens, Kris Van Dijck, Jurgen Verstrepen, John Vrancken

NEEN-stemmen:

Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Dirk De Cock, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Hans Schoofs, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Hans Schoofs, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Jurgen Verstrepen, John Vrancken

NEEN-stemmen:

Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Hans Schoofs, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Rudi Daems, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, Mieke Vogels, Frans Wymeersch

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Geert Bourgeois, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Mark Demesmaeker, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jan Peumans, Helga Stevens, Jef Tavernier, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Dirk De Cock, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Hans Schoofs, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken

ONTHOUDINGEN:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Frans Wymeersch
